

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiosjätte årgången

8 maj 2023

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2023/C 164/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2023/C 164/02	Förenade Målen C-439/20 P och C-441/20 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 16 mars 2023 – Europeiska kommissionen mot Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, Europeiska unionens råd (C-439/20 P), och Europeiska unionens råd mot Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, Europeiska kommissionen (C-441/20 P) (Överklagande – Dumpning – Import av solcellsmoduler av kristallint kisel samt väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Kina – Genomförandeförordning (EU) 2016/2146 om återtagande av godtagandet av åtagandet för två exporterande tillverkare enligt genomförandebeslut 2013/707/EU – Upptagande till sakprövning i första instans – Artikel 263 fjärde stycket FEUF – Kriteriet direkt berörd – Artikel 277 FEUF – Invändning om rättsstridighet – Upptagande till prövning – Berättigat intresse av att få talan prövad mot de rättsakter som utgjort rättslig grund för den angripna rättsakten – Förordning (EU) 2016/1036 – Artikel 8.9 – Förordning (EU) 2016/1037 – Artikel 13.9 – Följder av att Europeiska kommissionen återkallar godkännandet av ett åtagande – Genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 – Artikel 3 – Genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 – Artikel 2 – Förlust av förmånen av tullbefrielse – Genomförandeförordning (EU) 2016/2146 – Artikel 2 – Ogiltigförklaring av åtagandefakturer – Skyldighet att betala tull på samtliga berörda transaktioner – Avsaknad av retroaktiv verkan)	2
---------------	---	---

2023/C 164/03	Mål C-517/20, OL (Förlängning av italienska koncessioner): Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 16 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Ascoli Piceno – Italien) – brottmål mot OL (Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 49 och 56 FEUF – Hasardspel – Koncessioner för vadhållningsverksamhet – Förlängning av redan beviljade koncessioner – Legalisering av dataöverföringscentraler som bedriver vadhållningsverksamhet utan koncession och polistillstånd – Förlängning av de rättigheter som följer av denna legalisering – Kort tidsfrist)	3
2023/C 164/04	Mål C-100/21, Mercedes-Benz Group(Tillverkares ansvar för fordon som är utrustade med manipulationsanordningar): Domstolens dom (stora avdelningen) av den 21 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Ravensburg – Tyskland) – QB mot Mercedes-Benz Group AG, tidigare Daimler AG (Begäran om förhandsavgörande – Tillnärmning av lagstiftning – Godkännande av motorfordon – Direktiv 2007/46/EG – Artikel 18.1 – Artikel 26.1 – Artikel 46 – Förordning (EG) nr 715/2007 – Artikel 5.2 – Motorfordon – Dieselmotor – Utsläpp av föroreningar – Ventil för avgasåterföring (EGR-ventil) – Minskning av kväveoxidutsläpp (NOx) som begränsas genom ett så kallat temperaturfönster – Manipulationsanordning – Skydd av en enskild fordonsköparens intressen när det gäller ett fordon utrustat med en olaglig manipulationsanordning – Rätt till utomobligatoriskt skadestånd från fordonstillverkaren – Metod för att beräkna skadeståndet – Effektivitetsprincipen – Artikel 267 FEUF – Upptagande till prövning – Begäran om förhandsavgörande framställd av en ensamdomare)	4
2023/C 164/05	Mål C-127/21 P: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 16 mars 2023 – American Airlines, Inc. mot Europeiska kommissionen, Delta Air Lines, Inc. (Överklagande – Förordning (EG) nr 139/2004 – Företagskoncentrationer – Lufttrafikmarknaden – Koncentration som förklarats förenlig med den inre marknaden – Åtaganden som gjorts av parterna i koncentrationen – Beslut om beviljande av hävdvunna rättigheter – Begreppet ”lämplig användning”)	5
2023/C 164/06	Mål C-174/21: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 16 mars 2023 – Europeiska kommissionen mot Republiken Bulgarien (Fördragsbrott – Direktiv 2008/50/EG – Luftkvalitet – Dom varigenom domstolen fastställer ett fördragsbrott – Artikel 260.2 FEUF – Skyldighet att vidta de åtgärder som krävs för att följa en sådan dom – Europeiska kommissionen har gjort gällande att den skyldigheten inte har uppfyllts – Den formella underrättelsen är inte tydlig vad gäller frågan huruvida domen fortfarande inte hade följts vid referenstidpunkten – Rättssäkerhetsprincipen – Avvisning)	5
2023/C 164/07	Mål C-339/21, Colt Technology Services m.fl.: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 16 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Colt Technology Services Sp m.fl. mot Ministero della Giustizia m.fl. (Begäran om förhandsavgörande – Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster – Direktiv (EU) 2018/1972 – Artikel 13 – Villkor som får knytas till en allmän auktorisation – Bilaga I, del A, led 4 – Möjliggörande av laglig avlyssning för behöriga nationella myndigheter – Artikel 3 – Allmänna mål – Nationella lagstiftning om kompensation för kostnader i samband med den avlyssningsverksamhet som de rättsliga myndigheterna ålagt teleoperatörer – Avsaknad av mekanism för full kompensation – Principerna om icke-diskriminering, proportionalitet och öppenhet)	6
2023/C 164/08	Mål C-351/21: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 16 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Justice de paix du canton de Forest – Belgien) – ZG mot Beobank SA (Begäran om förhandsavgörande – Tillnärmning av lagstiftning – Betaltjänster på den inre marknaden – Direktiv 2007/64/EG – Artikel 47.1 a – Information till betalaren efter mottagande av betalningsordern – Artiklarna 58, 60 och 61 – Betaltjänstleverantörens ansvar för icke auktoriserade betalningstransaktioner – Skyldighet för denne leverantör att ersätta betalaren för icke auktoriserade transaktioner – Ramavtal – Skyldighet för nämnde leverantör att ge nämnde betalare information om den berörde betalningsmottagaren)	6

2023/C 164/09	Mål C-438/21 P–C-440/21 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 16 mars 2023 – Europeiska kommissionen mot Pharmaceutical Works Polpharma S.A., Europeiska läkemedelsmyndigheten och Biogen Netherlands BV (C-438/21 P), Biogen Netherlands BV mot Pharmaceutical Works Polpharma S.A., Europeiska läkemedelsmyndigheten och Europeiska kommissionen (C-439/21 P), Europeiska läkemedelsmyndigheten mot Pharmaceutical Works Polpharma S.A, Europeiska kommissionen och Biogen Netherlands BV (C-440/21 P) (Överklagande – Folkhälsa – Humanläkemedel – Direktiv 2001/83/EG – Förordning (EG) nr 726/2004 – Ansökan om godkännande för försäljning av en generisk version av läkemedlet Tecfidera – Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) beslut att vägra godkänna ansökan om godkännande för försäljning – Tidigare beslut av Europeiska kommissionen vari den ansåg att Tecfidera inte omfattades av samma övergripande godkännande för försäljning som Fumaderm – Tidigare godkänd läkemedelskombination – Senare godkännande för försäljning av en beståndsdel i läkemedelskombinationen – Bedömning av huruvida det föreligger ett övergripande godkännande för försäljning)	7
2023/C 164/10	Mål C-449/21, Towercast: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 16 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Cour d’appel de Paris – Frankrike) – Towercast mot Autorité de la concurrence, Ministre chargé de l’économie (Begäran om förhandsavgörande – Konkurrens – Kontroll av företagskoncentrationer – Förordning (EG) nr 139/2004 – Artikel 21.1 – Exklusiv tillämpning av förordningen på transaktioner som omfattas av begreppet ”koncentration” – Räckvidd – Koncentration utan gemenskapsdimension, som ligger under tröskelvärdena för obligatorisk förhandskontroll enligt lagstiftningen i en medlemsstat och som inte har hänskjutits till Europeiska kommissionen – Kontroll av konkurrensmyndigheterna i denna medlemsstat av en sådan koncentration mot bakgrund av artikel 102 FEUF – Tillåtlighet)	8
2023/C 164/11	Mål C-511/21 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 16 mars 2023 – Europeiska kommissionen mot Ana Calhau Correia de Paiva (Överklagande – Språkregler – Allmänt uttagningsprov Epso/AD/293/14 – Meddelande om uttagningsprov – Valet av andra språk i uttagningsprovet begränsat till tyska, engelska eller franska – Inte upptagen i reservförteckningen – Invändning om rättsstridighet avseende meddelandet om uttagningsprov – Upptagande till prövning)	9
2023/C 164/12	Mål C-522/21, Saatgut-Treuhandverwaltung (KWS Meridian): Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 16 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Pfälzisches Oberlandesgericht Zweibrücken – Tyskland) – MS mot Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH (Begäran om förhandsavgörande – Immaterialrätt – Växtförädlarrätt – Förordning (EG) nr 2100/94 – Undantag i artikel 14.3 – Artikel 94.2 – Överträdelse – Rätt till ersättning – Förordning (EG) nr 1768/95 – Artikel 18.2 – Ersättning för skada – En minsta klumpsumma beräknad på basis av det fyrdubbla belopp som ska betalas för en licens – Europeiska kommissionens behörighet – Ogiltighet)	9
2023/C 164/13	Mål C-565/21, Caixabank (Låneuppläggningsavgift): Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 16 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo – Spanien) – Caixabank SA mot X (Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 93/13/EEG – Artiklarna 3, 4 och 5 – Avtal som ingås med konsumenter – Hypotekslån – Oskäligen avtalsvillkor – Avtalsvillkor om låneuppläggningsavgift – Yrkande om ogiltigförklaring av dessa villkor och återbetalning av de belopp som erlagts på grund av det – Frågan huruvida avtalsvillkoren är klara och begripliga – Förekomst av nationell speciallagstiftning)	10
2023/C 164/14	Mål C-696/21 P: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 16 mars 2023 – GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG mot Europeiska kommissionen (Överklagande – Skiljedomsklausul – Sjätte och sjunde ramprogrammen inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2002-2006 och 2007-2013) – Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014 – 2020) – Stödberättigande kostnader – Kvittning av fordringar – Begäran om återbetalning – Huruvida talan kan upptas till sakprövning – Artikel 76 d i rättegångsreglerna för Europeiska unionens tribunal – Krav på klarhet och precision)	11
2023/C 164/15	Mål C-725/21, SOMEO: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 9 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenien) – SOMEO S.A., tidigare PEARL STREAM S.A. mot Republiken slovenien (Begäran om förhandsavgörande – Tullunion – Gemensamma tulltaxan – Tullklassificering – Kombinerade nomenklaturen – Undernummer 9401 90 80 – Delar till sittmöbler för motorfordon – Nät för tillverkning av förvaringsfickor som placeras på baksidan av sätena – Sätesskydd)	11

2023/C 164/16	Mål C-752/21, Otdel "Mitnchesko razsledvane i razuznavane": Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 9 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad – Haskovo – Bulgarien) – JP EOOD mot Otdel "Mitnchesko razsledvane i razuznavane"/MRR/ v TD "Mitnitsa Burgas" (Begäran om förhandsavgörande – Förordning (EU) nr 952/2013 – Unionens tullkodex – Rättsmedel – Straffrättsligt samarbete – Rambeslut 2005/212/RIF – Varusmuggling – Varor som tillhör tredje man vilka förverkas inom ramen för ett administrativt förfarande med straffrättslig karaktär – Nationell lagstiftning enligt vilken en sådan tredje man inte ingår bland de personer som får överklaga det administrativa sanktionsbeslut genom vilket förverkandet beslutats)	12
2023/C 164/17	Mål C-6/22, M.B. m.fl. (Verkningarna av en ogiltigförklaring av ett avtal): Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 16 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie – Polen) – M.B., U.B. och M.B. mot X S.A. (Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 93/13/EEG – Oskäligen avtalsvillkor i konsumentavtal – Artiklarna 6 och 7 – Följderna av att ett villkor förklaras oskäligt – Avtal om hypotekslån indexerat i utländsk valuta – Avtalet ska fortbestå utan de oskäligen villkoren – Konsumentens vilja att avtalet ska ogiltigförklaras – Tillämpning av direktivet efter det att avtalet har ogiltigförklarats – Den nationella domstolens befogenheter och skyldigheter)	13
2023/C 164/18	Mål C-9/22: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 9 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Hight Court (Irland) – Irland) – NJ, OZ mot An Bord Pleanála, Ireland, Attorney General (Begäran om förhandsavgörande – Miljö – Direktiv 2001/42/EG – Miljökonsekvensbedömning av vissa planer och program – Artikel 2 a – Begreppet "planer och program" – Artikel 3.2 a – Miljöbedömning – Icke lagstadgad akt som förberetts av kommunfullmäktige och en byggherre – Direktiv 2011/92/EU – Bedömning av vissa offentliga och privata projekts inverkan på miljön – Artikel 3.1 – Skyldighet att i varje enskilt fall på ett lämpligt sätt identifiera, beskriva och bedöma de direkta och indirekta effekterna av ett projekt – Bindande ministeriella riktlinjer för byggnadshöjder)	14
2023/C 164/19	Mål C-42/22, Generali Seguros: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 9 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal Administrativo – Portugal) – Generali Seguros SA, tidigare Global, Companhia de Seguros SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira (Begäran om förhandsavgörande – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Undantag från mervärdesskatteplikt – Artikel 135.1 a – Undantag för försäkrings- och återförsäkringstransaktioner – Artikel 136 a – Undantag för leverans av varor som enbart används i en verksamhet som är undantagen från skatteplikt – Begreppet försäkringstransaktion – Återförsäljning av vrak av fordon som skadats i olyckor och förvärvats av försäkringstagare – Principen om skatteneutralitet)	15
2023/C 164/20	Mål C-50/22, Sogefinancement: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 9 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Paris – Frankrike) – Sogefinancement mot RW, UV (Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 2008/48/EG – Konsumentkreditavtal – Tillämpningsområde – Ängerrätt – Artikel 14.7 – Nationell lagstiftning som fastställer en tidsperiod under vilken fullgörandet av avtalet inte kan påbörjas – Nationella processrättsliga bestämmelser som reglerar den nationella domstolens prövning ex officio och påföljder för åsidosättande av sådan lagstiftning – Artikel 23 – Effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner)	16
2023/C 164/21	Mål C-177/22, Wurth Automotive: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 9 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Landesgericht Salzburg – Österrike) – JA mot Wurth Automotive GmbH (Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Förordning (EU) nr 1215/2012 – Behörighet vid konsumenttvister – Begreppet konsument – Agerandet hos den person som gör anspråk på ställning som konsument är ägnat att ge den andra avtalsparten intrycket att den personen uppträder i sin kommersiella verksamhet eller yrkesverksamhet)	16
2023/C 164/22	Mål C-239/22, État belge och Promo 54: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 9 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Belgien) – État belge, Promo 54 mot Promo 54, État belge (Begäran om förhandsavgörande – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 12.1 och 12.2 – Leverans före första besittningstagandet av en byggnad eller delar av en byggnad och den mark byggnaden står på, utom leveranser – Avsaknad i nationell rätt av bestämmelser som fastställer närmare regler för tillämpning av kriteriet avseende första besittningstagandet – Artikel 135.1 j – Undantag från skatteplikt – Leverans, efter ombyggnation, av en byggnad som varit föremål för ett första besittningstagande före ombyggnationen – Nationell förvaltningsrättslig doktrin enligt vilken byggnader som genomgått betydande ombyggnationer likställs med nya byggnader)	17

2023/C 164/23	Mål C-358/22, Bolloré logistics: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 9 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Frankrike) – Bolloré logistics SA mot Direction interrégionale des douanes et droits indirects de Caen, Recette régionale des douanes et droits indirects de Caen, Bolloré Ports de Cherbourg SAS (Begäran om förhandsavgörande – Tullunion – Förordning (EEG) nr 2913/92 – Tullkodex för gemenskapen – Artikel 195 – Artikel 217.1 – Artikel 221.1 – Gemensamma tulltaxan – Skyldigheter för den som gått i borgen för gäldenärens tullskuld – Tillvägagångssätt vid underrättelse om tullskuld – Den som är gäldenär för tullskulden har inte i vederbörlig ordning underrättats om de tullar som tullskulden avser – Huruvida tullskulden förfallit till betalning gentemot borgensmannen med solidariskt betalningsansvar)	18
2023/C 164/24	Förenade målen C-491/20–C-496/20, C-506/20, C-509/20 och C-511/20, Sąd Najwyższy m.fl.: Domstolens beslut (andra avdelningen) av den 22 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Najwyższy – Polen) – W.Ż. mot A. S., Sąd Najwyższy (C-491/20), W. Ż. mot K. Z. (C-492/20), P. J. mot A. T., R. W., Sąd Najwyższy (C-493/20), K. M. mot T. P., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy (C-494/20), T. M. mot T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., G. Z., A. S., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy (C-495/20), M. F. mot T. P. (C-496/20), T. B. mot T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., G. Z., A. S., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy (C-506/20), M. F. mot J. M. (C-509/20), B. S. mot T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy (C-511/20) (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler – Artikel 267 FEUF – Huruvida en tolkning av unionsrätten krävs för att den hänskjutande domstolen ska kunna döma i saken – Föreligger inte – Uppenbart att talan ska avvisas)	19
2023/C 164/25	Mål C-574/20, Finanzamt Österreich: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 13 januari 2023 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzgericht – Österrike) – XO mot Finanzamt Österreich, tidigare Finanzamt Waldviertel (Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 53.2 och 99 i domstolens rättegångsregler – Social trygghet – Familjeförmåner – Prisindexering – Svaret på en tolkningsfråga kan klart utläsas av domstolens praxis – Samband saknas mellan tolkningsfrågan och tvisten i det nationella målet – Uppenbart att frågan inte kan tas upp till prövning)	20
2023/C 164/26	Mål C-379/21, TBI Bank: Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 17 januari 2023 (begäran om förhandsavgörande från Sofiyski rayonen sad – Bulgarien) – Förfarandet inlett av TBI Bank (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 53.2 och artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Konsumentkredit – Direktiv 93/13/EEG – Artikel.6.1 – Oskäliga avtalsvillkor – Vägran att utfärda ett betalningsföreläggande avseende en fordran som grundar sig på ett oskäligt avtalsvillkor – Följder av att ett avtalsvillkor anses oskäligt – Anvisningar från högre instans som inte tar hänsyn till dessa följder)	21
2023/C 164/27	Mål C-729/21, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Łodzi: Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 16 januari 2023 (begäran om förhandsavgörande från Naczelny Sąd Administracyjny – Polen) – W. Sp. z o. o. mot Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Łodzi (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Direktiv 2006/112/EG – Mervärdesskatt – Artikel 19 – Begreppet ”överföring av samtliga tillgångar eller någon del därav” – Avtal om försäljning av ett köpcentrum – Överföring av företag – Partiell överföring av lös och fast egendom i företaget)	22
2023/C 164/28	Mål C-198/22 och C-199/22: Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 6 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Mercantil nº 11 de Barcelona – Spanien) – QJ och IP mot Deutsche Bank AG (Nationell skadeståndstalan grundad på överträdelser av medlemsstaternas och unionens konkurrensrätt – Artikel 101 FEUF – Direktiv 2014/104/EU – Tillämpningsområde ratione temporis – Överträdelse som begåtts före direktivets ikraftträdande – Preskriptionsfrister för skadeståndstalan – Konsumenter)	22
2023/C 164/29	Mål C-289/22, A.T.S. 2003: Domstolens beslut (femte avdelningen) av den 9 januari 2023 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Törvényszék – Ungern) – A.T.S. 2003 Vagyongvédelmi és Szolgáltató Zrt., i likvidation, mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i rättegångsreglerna – Beskattning – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artiklarna 167, 168 och 178 – Avdragsrätt för ingående mervärdesskatt – Bedrägeri – Bevis – Den beskattningsbara personens omsorgsplikt – Beaktande av ett åsidosättande av nationella bestämmelser om tillhandahållandet av de aktuella tjänsterna)	23

2023/C 164/30	Mål C-350/22, Eurobank Bulgaria: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 23 januari 2023 (begäran om förhandsavgörande från Apelativen sad – Sofia – Bulgarien) – HO mot "EUROBANK BULGARIA" AD (Avskrivning)	25
2023/C 164/31	Mål C-493/22, ARMAPROCUR: Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 16 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel București – Rumänien) – Armaprocur SRL mot Ministerul Apărării Naționale, BlueSpace TECHNOLOGY SRL (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 du i domstolens rättegångsregler – Offentlig upphandling – Direktiv 2009/81/EG – Artikel 55.4 – Artikel 57.2 – Berättigat intresse av att få saken prövad – Tillgång till prövningsförfaranden – Anbudsgivare som utesluts från ett förfarande för offentlig upphandling genom ett lagakraftvunnet beslut av den upphandlande myndigheten – Nationell lagstiftning enligt vilken en sådan anbudsgivare inte har tillgång till något rättsmedel – Berättigat intresse av att få saken prövad saknas)	25
2023/C 164/32	Mål C-530/22, Dunaj-Finanse: Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 16 februari 2023 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie – Polen) – Dunaj-Finanse sp. z o.o. mot KG (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Järnvägstransport – Resenärernas rättigheter och skyldigheter – Förordning (EG) nr 1371/2007 – Artikel 3 led 8 – Transportavtal – Begrepp – Resenär som saknar biljett när han eller hon stiger ombord på tåget – Konsumentskydd)	26
2023/C 164/33	Mål C-681/22 P: Överklagande ingett den 7 november 2022 av Olimp Laboratories sp. z o.o. av den dom som tribunalen meddelade den 7 september 2022 i mål T-9/22, Olimp Laboratories mot EUIPO	26
2023/C 164/34	Mål C-788/22 P: Överklagande ingett den 28 december 2022 av Louis Vuitton Malletier av den dom som tribunalen (tionde avdelningen) meddelade den 19 oktober 2022 i mål T-275/21, Louis Vuitton Malletier mot EUIPO – Wisniewski	27
2023/C 164/35	Mål C-792/22, Energotehnica: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Brașov (Rumänien) den 23 december 2022 – brottmål mot MG	27
2023/C 164/36	Mål C-796/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Spanien) den 30 december 2022 – Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) mot Bernardino	28
2023/C 164/37	Mål C-4/23: Begäran om förhandsavgörande framställd av Judecătoria Sectorului 6 București (Rumänien) den 3 januari 2023 – M.-A.A. mot Direcția de Evidență a Persoanelor Cluj, Direcția pentru Evidență Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din Ministerul Afacerilor Interne, Municipiul Cluj-Napoca, ytterligare deltagare i rättegången: Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Asociația Accept	29
2023/C 164/38	Mål C-10/23, Remia Com Impex: Begäran om förhandsavgörande framställd av Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumänien) den 11 januari 2023 – Remia Com Impex SRL mot Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, Direcția Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Dolj	29
2023/C 164/39	Mål C-20/23, Instituto da Segurança Social m.fl.: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal da Relação do Porto (Portugal) den 16 januari 2023 – SF mot MV, Instituto da Segurança Social, IP, Autoridade Tributária e Aduaneira, Cofidis SA – Sucursal em Portugal	30
2023/C 164/40	Mål C-36/23, Familienkasse Sachsen: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Bremen (Tyskland) den 25 januari 2023 – L mot Familienkasse Sachsen der Bundesagentur für Arbeit	31
2023/C 164/41	Mål C-52/23, flightright: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 3 februari 2023 – flightright GmbH mot TAP Portugal	32
2023/C 164/42	Mål C-73/23, Chaudfontaine Loisirs: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de première instance de Liège (Belgien) den 10 februari 2023 – Chaudfontaine Loisirs mot État belge	32
2023/C 164/43	Mål C-152/21, Ogres HES: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 7 februari 2023 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa (Senāts) – Lettland) – SIA "Ogres HES", ytterligare deltagare: Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija, Ekonomikas ministrija, Finanšu ministrija	33

2023/C 164/44	Mål C-317/21, G-Finance: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 28 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal d'arrondissement de Luxembourg – Luxembourg) – G-Finance SARL, DV mot Luxembourg Business Registers	33
2023/C 164/45	Mål C-423/21: Beslut meddelat av domstolens ordförande (första avdelningen) den 13 februari 2023 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof – Österrike) – Grand Production d.o.o. mot GO4YU GmbH, DH, GO4YU d.o.o, MTEL Austria GmbH	34
2023/C 164/46	Mål C-698/22, TP och OF: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 12 januari 2023 (begäran om förhandsavgörande från l'Apelativen sad – Varna – Bulgarien) – Straffrättsligt förfarande mot TP, OF	34

Tribunalen

2023/C 164/47	Mål T-597/21: Tribunalens dom av den 15 mars 2023 – Basaglia mot kommissionen (Tillgång till handlingar – Förordning (EG) nr 1049/2001 – Handlingar avseende vissa projekt inom ramen för eTEN-programmet och femte och sjätte ramprogrammen för forskning och teknisk utveckling – Tillgång nekas i viss del – Handlingar saknas – Ensidig begränsning av tillämpningsområdet för begäran om handlingar – Skyldighet att göra en konkret och individuell prövning – Orimlig arbetsbörda – Artikel 266 FEUF – Beslut som antagits för att följa en dom av tribunalen – Åtgärder som krävs för att följa en dom om ogiltigförklaring)	35
2023/C 164/48	Mål T-727/21: Tribunalens dom av den 15 mars 2023 – TO mot Easo (Talan om ogiltigförklaring och skadestånd – Personalmål – Tillfälligt anställda – Rekrytering – Externt meddelande om ledig tjänst [konfidentiellt] – Beslut att inte förlänga giltighetstiden för en förteckning över godkända sökanden – Tidsfrist för klagomål – Offentliggörande på internet – Ursäktligt misstag föreligger inte – Avvisning)	35
2023/C 164/49	Mål T-89/22: Tribunalens dom av den 15 mars 2023 – Homy Casa mot EUIPO – Albatros International (Stolar) (Gemenskapsformgivning – Ogiltighetsförfarande – Registrerad gemenskapsformgivning som återger en stol – Tidigare formgivning – Ogiltighetsgrund – Offentliggörande av den tidigare formgivningen – Offentliggörande på internet – Identifiering av den tidigare formgivningen – Överklagandenämndens befogenhet att göra skönsmässiga bedömningar – Artikel 63.1 i förordning (EG) nr 6/2002)	36
2023/C 164/50	Mål T-91/22: Tribunalens dom av den 8 mars 2023 – Ruhorimbere mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo – Frysning av tillgångar – Restriktioner vad gäller tillträde till medlemsstaternas territorier – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna över de personer som omfattas av åtgärderna – Rätten att yttra sig – Bevis för att det finns skäl för att uppta och låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Uppenbart oriktig bedömning – Faktiska och rättsliga omständigheter som var för handen när de restriktiva åtgärderna beslutades fortbestår)	37
2023/C 164/51	Mål T-94/22: Tribunalens dom av den 8 mars 2023 – Mutondo mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo – Frysning av tillgångar – Restriktioner vad gäller tillträde till medlemsstaternas territorier – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna över de personer som omfattas av åtgärderna – Rätten att yttra sig – Bevis för att det finns skäl för att uppta och låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Uppenbart oriktig bedömning – Faktiska och rättsliga omständigheter som var för handen när de restriktiva åtgärderna beslutades fortbestår)	37
2023/C 164/52	Mål T-133/22: Tribunalens dom av den 15 mars 2023 – Katjes Fassin mot EUIPO (THE FUTURE IS PLANT-BASED) (EU-varumärke – Ansökan om registrering av ordmärket THE FUTURE IS PLANT-BASED som EU-varumärke – Varumärke bestående av en reklamslogan – Absolut registreringshinder – Särskiljningsförmåga saknas – Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	38
2023/C 164/53	Mål T-174/22: Tribunalens dom av den 15 mars 2023 – Novartis mot EUIPO – AstraZeneca (BREZTREV) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket BREZTREV – De äldre EU-ordmärkena ONBREZ, DAYBREZ, BREZILIZER och BREEZHALER – Risk för förväxling föreligger inte – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	39

2023/C 164/54	Mål T-175/22: Tribunalens dom av den 15 mars 2023 – Novartis mot EUIPO – AstraZeneca (BREZTRI) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket BREZTRI – De äldre EU-ordmärkena ONBREZ, BREZILIZER och BREEZHALER – Risk för förväxling föreligger inte – De äldre varumärkena saknar förhöjd särskiljningsförmåga – Artikel 60.1 a och artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001 – Artikel 27.3 b i förordning (EU) 2018/625)	39
2023/C 164/55	Mål T-178/22: Tribunalens dom av den 15 mars 2023 – FA World Entertainment mot EUIPO (FUCKING AWESOME) (EU-varumärke – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen – Ordmärket FUCKING AWESOME – Absolut registreringshinder – Särskiljningsförmåga saknas – Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001 – Rättssäkerhet – Likabehandling – God förvaltningssed)	40
2023/C 164/56	Mål T-194/22: Tribunalens dom av den 15 mars 2023 – Zelmotor mot EUIPO – B&B Trends (zelmotor) (EU-varumärke – Upphävandeförfarande – EU-figurmärket zelmotor – Varumärket har inte varit föremål för verkligt bruk – Artikel 58.1 a i förordning (EU) 2017/1001)	40
2023/C 164/57	Mål T-429/22: Tribunalens beslut av den 6 mars 2023 – Oatly mot EUIPO – D's Naturals (Wow no cow!) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – Återkallelse av ansökan om ogiltighetsförklaring – Anledning saknas att döma i saken)	41
2023/C 164/58	Mål T-615/22: Tribunalens beslut av den 16 februari 2023 – Cypern mot EUIPO – Cemet (Halime) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Slutgiltigt avslag på ansökan om registrering av varumärket inom ramen för ett parallellt invändningsförfarande – Ändamålet med överklagandet har förfallit – Anledning saknas att döma i saken)	42
2023/C 164/59	Mål T-43/23: Talan väckt den 27 januari 2023 – SCC Legal mot kommissionen	42
2023/C 164/60	Mål T-67/23: Talan väckt den 13 februari 2023 – UH mot ECB	43
2023/C 164/61	Mål T-95/23: Talan väckt den 17 februari 2023 – RWE Supply & Trading mot ACER	45
2023/C 164/62	Mål T-96/23: Talan väckt den 17 februari 2023 – Uniper Global Commodities mot ACER	46
2023/C 164/63	Mål T-141/23: Talan väckt den 14 mars 2023 – Merlin m.fl. mot kommissionen	48
2023/C 164/64	Mål T-143/23: Talan väckt den 15 mars 2023 – VF mot rådet	48
2023/C 164/65	Mål T-145/23: Överklagande ingett den 17 mars 2023 – Eurosemillas mot CPVO – Nador Cott Protection och Carpa Dorada (Nadorcott)	49
2023/C 164/66	Mål T-153/23: Talan väckt den 21 mars 2023 – WhatsApp Ireland mot Europeiska dataskyddsstyrelsen	50
2023/C 164/67	Mål T-485/20: Tribunalens beslut av den 9 mars 2023 – Junqueras i Vies mot parlamentet	51

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2023/C 164/01)**Senaste offentliggörandet**

EUT C 155, 2.5.2023

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 134, 17.4.2023

EUT C 127, 11.4.2023

EUT C 121, 3.4.2023

EUT C 112, 27.3.2023

EUT C 104, 20.3.2023

EUT C 94, 13.3.2023

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 16 mars 2023 – Europeiska kommissionen mot Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, Europeiska unionens råd (C-439/20 P), och Europeiska unionens råd mot Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, Europeiska kommissionen (C-441/20 P)

(Förenade Målen C-439/20 P och C-441/20 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Dumpning – Import av solcellsmoduler av kristallint kisel samt väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Kina – Genomförandeförordning (EU) 2016/2146 om återtagande av godtagandet av åtagandet för två exporterande tillverkare enligt genomförandebeslut 2013/707/EU – Upptagande till sakprövning i första instans – Artikel 263 fjärde stycket FEUF – Kriteriet direkt berörd – Artikel 277 FEUF – Invändning om rättsstridighet – Upptagande till prövning – Berättigat intresse av att få talan prövad mot de rättsakter som utgjort rättslig grund för den angripna rättsakten – Förordning (EU) 2016/1036 – Artikel 8.9 – Förordning (EU) 2016/1037 – Artikel 13.9 – Följder av att Europeiska kommissionen återkallar godkännandet av ett åtagande – Genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 – Artikel 3 – Genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 – Artikel 2 – Förlust av förmånen av tullbefrielse – Genomförandeförordning (EU) 2016/2146 – Artikel 2 – Ogiltigförklaring av åtagandefakturor – Skyldighet att betala tull på samtliga berörda transaktioner – Avsaknad av retroaktiv verkan)

(2023/C 164/02)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

(Mål C-439/20 P)

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Luengo och T. Maxian Rusche)

Övriga parter i målet: Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd (ombud: inledningsvis företrätt av P. Heeren, advocaat, Y. Melin och B. Vigneron, avocats, därefter av P. Heeren, advocaat, och Y. Melin, avocat), Europeiska unionens råd (ombud: H. Marcos Fraile, biträdd av N. Tuominen, avocatä)

(Mål C-441/20 P)

Klagande: Europeiska unionens råd (représentants: H. Marcos Fraile biträdd av N. Tuominen, avocatä)

Övriga parter i målet: Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd (ombud: inledningsvis företrätt av P. Heeren, advocaat, Y. Melin och B. Vigneron, avocats, därefter av P. Heeren, advocaat, och Y. Melin, avocat), Europeiska kommissionen (ombud: G. Luengo och T. Maxian Rusche)

Domslut

1) Domen från Europeiska unionens tribunal av den 8 juli 2020, Jiangsu Seraphim Solar System/kommissionen (T-110/17, EU:T:2020:315), upphävs.

- 2) Talan om ogiltigförklaring som Jiangsu Seraphim Solar System Co Ltd väckt vid Europeiska unionens tribunal ogillas.
- 3) Jiangsu Seraphim Solar System Co Ltd ska ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen i första instans och inom ramen för målen om överklagande.

⁽¹⁾ EUT C 378, 9.11.2020

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 16 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Ascoli Piceno – Italien) – brottmål mot OL

(Mål C-517/20, ⁽¹⁾ OL (Förlängning av italienska koncessioner))

(Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 49 och 56 FEUF – Hasardspel – Koncessioner för vadhållningsverksamhet – Förlängning av redan beviljade koncessioner – Legalisering av dataöverföringscentraler som bedriver vadhållningsverksamhet utan koncession och polistillstånd – Förlängning av de rättigheter som följer av denna legalisering – Kort tidsfrist)

(2023/C 164/03)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Ascoli Piceno

Tilltalad i målet vid den nationella domstolen

OL

ytterligare deltagare i rättegången: Procura della Repubblica presso il Tribunale di Ascoli Piceno

Domslut

Artiklarna 49 och 56 FEUF ska tolkas på så sätt att de utgör hinder för en förlängning av koncessioner inom hasardspelssektorn och av de rättigheter som följer av legaliseringen av dataöverföringscentraler som vid en viss tidpunkt redan bedrev vadhållningsverksamhet åt utländska bookmakers som inte hade koncession eller polistillstånd. Detta gäller dock under förutsättning att en sådan förlängning – som kan vara motiverad bland annat av tvingande skäl av allmänintresse, såsom målet att upprätthålla kontinuitet i tillsynen över aktörerna inom denna sektor i syfte att säkerställa konsumentskyddet – inte är ägnad att säkerställa förverkligandet av nämnda mål eller att den går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det.

⁽¹⁾ EUT C 257, 4.7.2022.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 21 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Ravensburg – Tyskland) – QB mot Mercedes-Benz Group AG, tidigare Daimler AG

(Mål C-100/21 ⁽¹⁾, Mercedes-Benz Group(Tillverkares ansvar för fordon som är utrustade med manipulationsanordningar))

(Begäran om förhandsavgörande – Tillnärmning av lagstiftning – Godkännande av motorfordon – Direktiv 2007/46/EG – Artikel 18.1 – Artikel 26.1 – Artikel 46 – Förordning (EG) nr 715/2007 – Artikel 5.2 – Motorfordon – Dieselmotor – Utsläpp av föroreningar – Ventil för avgasåterföring (EGR-ventil) – Minskning av kväveoxidutsläpp (NOx) som begränsas genom ett så kallat temperaturfönster – Manipulationsanordning – Skydd av en enskild fordonsköpares intressen när det gäller ett fordon utrustat med en olaglig manipulationsanordning – Rätt till utomobligatoriskt skadestånd från fordonstillverkaren – Metod för att beräkna skadeståndet – Effektivitetsprincipen – Artikel 267 FEUF – Upptagande till prövning – Begäran om förhandsavgörande framställd av en ensamdomare)

(2023/C 164/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Ravensburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: QB

Svarande: Mercedes-Benz Group AG, tidigare Daimler AG

Domslut

- 1) Artiklarna 18.1, 26.1 och 46 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon ("Ramdirektiv"), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 385/2009 av den 7 maj 2009, jämförda med artikel 5.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon,

ska tolkas så,

att de – förutom allmänna intressen – även skyddar en enskild fordonsköpares särskilda intressen gentemot fordonstillverkaren när fordonet är utrustat med en manipulationsanordning som är förbjuden i den mening som avses i denna sistnämnda bestämmelse.

- 2) Unionsrätten ska tolkas så, att det, i avsaknad av unionsbestämmelser på området, ankommer på den berörda medlemsstaten att i sin lagstiftning fastställa regler om skadestånd för den faktiska skada som orsakats köparen av ett fordon utrustat med en manipulationsanordning som är förbjuden enligt artikel 5.2 i förordning nr 715/2007, under förutsättning att detta skadestånd är adekvat i förhållande till den lidna skadan.

⁽¹⁾ EUT C 217, 7.6.2021.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 16 mars 2023 – American Airlines, Inc. mot Europeiska kommissionen, Delta Air Lines, Inc.

(Mål C-127/21 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Förordning (EG) nr 139/2004 – Företagskoncentrationer – Lufttrafikmarknaden – Koncentration som förklarats förenlig med den inre marknaden – Åtaganden som gjorts av parterna i koncentrationen – Beslut om beviljande av hävdvunna rättigheter – Begreppet ”lämplig användning”)

(2023/C 164/05)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: American Airlines, Inc. (ombud: J.-P. Poitras, avocat, J. Ruiz Calzado, abogado, J. Wileur, avocat)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: T. Franchoo, H. Leupold och L. Wildpanner), Delta Air Lines, Inc. (ombud: C. Angeli, avocate, M. Demetriou, BL, och I. Giles, advocaat)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) American Airlines ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen och Delta Air Lines Inc. i målet om överklagande.

⁽¹⁾ EUT C 163, 3.5.2021.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 16 mars 2023 – Europeiska kommissionen mot Republiken Bulgarien

(Mål C-174/21) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Direktiv 2008/50/EG – Luftkvalitet – Dom varigenom domstolen fastställer ett fördragsbrott – Artikel 260.2 FEUF – Skyldighet att vidta de åtgärder som krävs för att följa en sådan dom – Europeiska kommissionen har gjort gällande att den skyldigheten inte har uppfyllts – Den formella underrättelsen är inte tydlig vad gäller frågan huruvida domen fortfarande inte hade följts vid referenstidpunkten – Rättssäkerhetsprincipen – Avvisning)

(2023/C 164/06)

Rättegångsspråk: bulgariska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Noll-Ehlers och I. Zaloguin)

Svarande: Republiken Bulgarien (ombud: inledningsvis L. Zaharieva, T. Mitova och M. Georgieva, därefter L. Zaharieva och T. Mitova)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)

Domslut

- 1) Talan avvisas.
- 2) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Republiken Bulgarien.
- 3) Republiken Polen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 206, 31.5.2021.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 16 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Colt Technology Services Sp m.fl. mot Ministero della Giustizia m.fl.

(Mål C-339/21 ⁽¹⁾, Colt Technology Services m.fl.)

(Begäran om förhandsavgörande – Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster – Direktiv (EU) 2018/1972 – Artikel 13 – Villkor som får knytas till en allmän auktorisation – Bilaga I, del A, led 4 – Möjliggörande av laglig avlyssning för behöriga nationella myndigheter – Artikel 3 – Allmänna mål – Nationella lagstiftning om kompensation för kostnader i samband med den avlyssningsverksamhet som de rättsliga myndigheterna ålagt teleoperatörer – Avsaknad av mekanism för full kompensation – Principerna om icke-diskriminering, proportionalitet och öppenhet)

(2023/C 164/07)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Colt Technology Services SpA, Wind Tre SpA, Telecom Italia SpA, Vodafone Italia SpA Ministero della Giustizia, Ministero dello Sviluppo economico, Procura Generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma

Motparter: Ministero della Giustizia, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Procura Generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Locr, Wind Tre SpA

Domslut

Artikel 13, jämförd med artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 av den 11 december 2018 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation, och led 4 i del A i bilaga I till detta direktiv, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken det inte krävs att full kompensation betalas för de kostnader som faktiskt uppkommer för leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster när dessa leverantörer möjliggör för behöriga nationella myndigheter att lagligt avlyssna elektroniska kommunikationer. Detta gäller under förutsättning att nämnda lagstiftning är icke-diskriminerande, proportionerlig och transparent.

⁽¹⁾ EUT C 329, 16.08.2021.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 16 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Justice de paix du canton de Forest – Belgien) – ZG mot Beobank SA

(Mål C-351/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Tillnärmning av lagstiftning – Betaltjänster på den inre marknaden – Direktiv 2007/64/EG – Artikel 47.1 a – Information till betalaren efter mottagande av betalningsordern – Artiklarna 58, 60 och 61 – Betaltjänstleverantörens ansvar för icke auktoriserade betalningstransaktioner – Skyldighet för denne leverantör att ersätta betalaren för icke auktoriserade transaktioner – Ramavtal – Skyldighet för nämnde leverantör att ge nämnde betalare information om den berörde betalningsmottagaren)

(2023/C 164/08)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Justice de paix du canton de Forest

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: ZG

Svarande: Beobank SA

Domslut

Artikel 47.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG.

ska tolkas på följande sätt:

En betalares betaltjänstleverantör är skyldig att tillhandahålla betalaren information som gör det möjligt att identifiera den fysiska eller juridiska person som är mottagare till en betalningstransaktion som debiterats betalarens konto och inte endast den information som betaltjänstleverantören, efter att ha gjort erforderliga ansträngningar, förfogar över med avseende på denna betalning.

(¹) EUT C 338, 23.08.2021

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 16 mars 2023 – Europeiska kommissionen mot Pharmaceutical Works Polpharma S.A., Europeiska läkemedelsmyndigheten och Biogen Netherlands BV (C-438/21 P), Biogen Netherlands BV mot Pharmaceutical Works Polpharma S.A., Europeiska läkemedelsmyndigheten och Europeiska kommissionen (C-439/21 P), Europeiska läkemedelsmyndigheten mot Pharmaceutical Works Polpharma S.A, Europeiska kommissionen och Biogen Netherlands BV (C-440/21 P)

(Mål C-438/21 P–C-440/21 P) (¹)

(Överklagande – Folkhälsa – Humanläkemedel – Direktiv 2001/83/EG – Förordning (EG) nr 726/2004 – Ansökan om godkännande för försäljning av en generisk version av läkemedlet Tecfidera – Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) beslut att vägra godkänna ansökan om godkännande för försäljning – Tidigare beslut av Europeiska kommissionen vari den ansåg att Tecfidera inte omfattades av samma övergripande godkännande för försäljning som Fumaderm – Tidigare godkänd läkemedelskombination – Senare godkännande för försäljning av en beståndsdel i läkemedelskombinationen – Bedömning av huruvida det föreligger ett övergripande godkännande för försäljning)

(2023/C 164/09)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

(Mål C-438/21 P)

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis S. Bourgois, L. Haasbeek och A. Sipos, därefter L. Haasbeek och A. Sipos)

Övriga parter i målet: Pharmaceutical Works Polpharma S.A. (ombud: N. Carbonnelle, avocat, S. Faircliffe, solicitor, och M. Martens, advocaat), Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) (ombud: S. Drosos, H. Kerr och S. Marino) och Biogen Netherlands BV (ombud: C. Schoonderbeek, advocaat)

(Mål C-439/21 P)

Klagande: Biogen Netherlands BV (ombud: C. Schoonderbeek, advocaat)

Övriga parter i målet: Pharmaceutical Works Polpharma S.A. (ombud: N. Carbonnelle, avocat, S. Faircliffe, solicitor, och M. Martens, advocaat), Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) (ombud: S. Drosos och S. Marino) och Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis S. Bourgois, L. Haasbeek och A. Sipos, därefter L. Haasbeek och A. Sipos)

(Mål C-440/21 P)

Klagande: Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) (ombud: S. Drosos, H. Kerr och S. Marino)

Övriga parter i målet: Pharmaceutical Works Polpharma S.A. (ombud: N. Carbonnelle, avocat, S. Faircliffe, solicitor, och M. Martens, advocaat), Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis S. Bourgois, L. Haasbeek och A. Sipos, därefter L. Haasbeek och A. Sipos) och Biogen Netherlands BV (ombud: C. Schoonderbeek, advocaat)

Domslut

- 1) Den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 5 maj 2021, Pharmaceutical Works Polpharma/EMA (T-611/18, EU:T:2021:241), upphävs.
- 2) Den talan som väckts av Pharmaceutical Works Polpharma SA i mål T-611/18 ogillas.
- 3) Pharmaceutical Works Polpharma SA ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen, Biogen Netherlands BV och Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA).

(¹) EUT C 391, 27.9.2021

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 16 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Paris – Frankrike) – Towercast mot Autorité de la concurrence, Ministre chargé de l'économie

(Mål C-449/21, (¹) Towercast)

(Begäran om förhandsavgörande – Konkurrens – Kontroll av företagskoncentrationer – Förordning (EG) nr 139/2004 – Artikel 21.1 – Exklusiv tillämpning av förordningen på transaktioner som omfattas av begreppet "koncentration" – Räckvidd – Koncentration utan gemenskapsdimension, som ligger under tröskelvärdena för obligatorisk förhandskontroll enligt lagstiftningen i en medlemsstat och som inte har hänskjutits till Europeiska kommissionen – Kontroll av konkurrensmyndigheterna i denna medlemsstat av en sådan koncentration mot bakgrund av artikel 102 FEUF – Tillåtlighet)

(2023/C 164/10)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Paris

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Towercast

Motpart: Autorité de la concurrence, Ministre chargé de l'économie

Ytterligare deltagare i rättegången: Tivana Topco SA, Tivana Midco SARL, TDF Infrastructure Holding SAS, TDF Infrastructure SAS, Tivana France Holdings SAS

Domslut

Artikel 21.1 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer, ska tolkas så,

att den inte utgör hinder för att en företagskoncentration, som inte har en gemenskapsdimension i den mening som avses i artikel 1 i denna förordning, som ligger under de tröskelvärden för obligatorisk förhandskontroll som föreskrivs i nationell rätt och som inte har gett upphov till något hänskjutande till kommissionen i enlighet med artikel 22 i denna förordning, undersöks av en medlemsstats nationella konkurrensmyndighet såsom ett eventuellt missbruk av dominerande ställning som är förbjudet enligt artikel 102 FEUF med hänsyn till konkurrensstrukturen på en nationell marknad.

(¹) EUT C 452, 8.11.2021.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 16 mars 2023 – Europeiska kommissionen mot Ana Calhau Correia de Paiva

(Mål C-511/21 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Språkregler – Allmänt uttagningsprov Epso/AD/293/14 – Meddelande om uttagningsprov – Valet av andra språk i uttagningsprovet begränsat till tyska, engelska eller franska – Inte upptagen i reservförteckningen – Invändning om rättsstridighet avseende meddelandet om uttagningsprov – Upptagande till prövning)

(2023/C 164/11)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: I. Melo Sampaio, B. Schima och L. Vernier)

Övrig part i målet: Ana Calhau Correia de Paiva (ombud: D. Rovetta och V. Villante, avvocati)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Ana Calhau Correia de Paiva i förevarande mål om överklagande.

⁽¹⁾ EUT C 2, 3.1.2022

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 16 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Pfälzisches Oberlandesgericht Zweibrücken – Tyskland) – MS mot Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Mål C-522/21 ⁽¹⁾, Saatgut-Treuhandverwaltung (KWS Meridian))

(Begäran om förhandsavgörande – Immaterialrätt – Växtförädlarrätt – Förordning (EG) nr 2100/94 – Undantag i artikel 14.3 – Artikel 94.2 – Överträdelse – Rätt till ersättning – Förordning (EG) nr 1768/95 – Artikel 18.2 – Ersättning för skada – En minsta klumpsumma beräknad på basis av det fyrdubbla belopp som ska betalas för en licens – Europeiska kommissionens behörighet – Ogiltighet)

(2023/C 164/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Pfälzisches Oberlandesgericht Zweibrücken

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: MS

Motpart: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Domslut

Artikel 18.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1768/95 av den 24 juli 1995 om införande av genomförandebestämmelser för det undantag i jordbruket som föreskrivs i artikel 14.3 i rådets förordning (EG) nr 2100/94 om gemenskapens växtförädlarrätt, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 2605/98 av den 3 december 1998, är ogiltig.

⁽¹⁾ EUT C 513, 20.12.2021.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 16 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo – Spanien) – Caixabank SA mot X

(Mål C-565/21 ⁽¹⁾, Caixabank (Låneuppläggningsavgift))

(Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 93/13/EEG – Artiklarna 3, 4 och 5 – Avtal som ingås med konsumenter – Hypotekslån – Oskäliga avtalsvillkor – Avtalsvillkor om låneuppläggningsavgift – Yrkande om ogiltigförklaring av detta villkor och återbetalning av de belopp som erlagts på grund av det – Frågan huruvida avtalsvillkoren är klara och begripliga – Förekomst av nationell speciallagstiftning)

(2023/C 164/13)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Caixabank SA

Motpart: X

Domslut

1) Artikel 4.2 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal

ska tolkas på så sätt

att den utgör hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken en nationell lagstiftning, som anger att uppläggningsavgiften utgör ersättning för de tjänster avseende låneprövning, lånebeviljande och lånehandläggning som tillhandahålls i samband med uppläggning av ett hypotekslån eller andra liknande tjänster, anses innebära att avtalsvillkoret om uppläggningsavgift omfattas av "avtalets huvudföremål", i den mening som avses i denna bestämmelse, av det skälet att uppläggningsavgiften utgör en av de större delarna av lånekostnaden.

2) Artikel 5 i direktiv 93/13

ska tolkas på så sätt

att den behöriga domstolen vid bedömningen av huruvida ett avtalsvillkor om uppläggningsavgift i ett hypotekslåneavtal är klart och begripligt är skyldig att mot bakgrund av samtliga relevanta faktiska omständigheter kontrollera att låntagaren faktiskt har getts möjlighet att bedöma de ekonomiska konsekvenser som avtalsvillkoret medför för denne och att förstå vilken typ av tjänster som tillhandahålls som motprestation för de avgifter som anges i nämnda villkor samt att kontrollera att det inte finns någon överlappning mellan de olika avgifterna i avtalet eller mellan de tjänster som avgifterna utgör ersättning för.

3) Artikel 3.1 i direktiv 93/13

ska tolkas enligt följande:

Den inte utgör hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken ett avtalsvillkor som, i enlighet med relevant nationell lagstiftning, anger att låntagaren ska betala en uppläggningsavgift, som ska utgöra ersättning för tjänster avseende bedömning, utformning och individuell handläggning av en hypotekslåneansökan, inte, i förekommande fall, kan anses medföra en betydande obalans i parternas rättigheter och skyldigheter enligt avtalet till konsumentens nackdel. Detta gäller dock under förutsättning att frågan huruvida en sådan obalans eventuellt föreligger blir föremål för en faktisk prövning av den behöriga domstolen, i enlighet med de kriterier som uppställs i EU-domstolens praxis.

⁽¹⁾ EUT C 51, 31.1.2022.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 16 mars 2023 – GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG mot Europeiska kommissionen

(Mål C-696/21 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Skiljedomsklausul – Sjätte och sjunde ramprogrammen inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2002-2006 och 2007-2013) – Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014 – 2020) – Stödberättigande kostnader – Kvittning av fordringar – Begäran om återbetalning – Huruvida talan kan upptas till sakprövning – Artikel 76 d i rättegångsreglerna för Europeiska unionens tribunal – Krav på klarhet och precision)

(2023/C 164/14)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG (ombud: Ch. Mayer, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: L. André, M. Ilkova och L. Mantl)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 73, 14.02.2022.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 9 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenien) – SOMEO S.A., tidigare PEARL STREAM S.A. mot Republiken slovenien

(Mål C-725/21, ⁽¹⁾ SOMEO)

(Begäran om förhandsavgörande – Tullunion – Gemensamma tulltaxan – Tullklassificering – Kombinerade nomenklaturen – Undernummer 9401 90 80 – Delar till sittmöbler för motorfordon – Nät för tillverkning av förvaringsfickor som placeras på baksidan av sätena – Sätesskydd)

(2023/C 164/15)

Rättegångsspråk: slovenska

Hänskjutande domstol

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SOMEO S.A., tidigare PEARL STREAM S.A.

Motpart: Republiken Slovenien

Domslut

Nr 9401 i Kombinerade nomenklaturen (nedan kallad KN), som återfinns i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1101/2014 av den 16 oktober 2014, kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1754 av den 6 oktober 2015 och kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1821 av den 6 oktober 2016

ska tolkas så,

att begreppet "delar" till ett säte i ett motorfordon inte omfattar varor som inte är nödvändiga för att ett sådant säte ska kunna fylla sin funktion.

(¹) EUT C 109, 7.3.2022

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 9 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad – Haskovo – Bulgarien) – JP EOOD mot Otdel "Mitnchesko razsledvane i razuznavane"/MRR/ v TD "Mitnitsa Burgas"

(Mål C-752/21, (¹) Otdel "Mitnchesko razsledvane i razuznavane")

(Begäran om förhandsavgörande – Förordning (EU) nr 952/2013 – Unionens tullkodex – Rättsmedel – Straffrättsligt samarbete – Rambeslut 2005/212/RIF – Varusmuggling – Varor som tillhör tredje man vilka förverkas inom ramen för ett administrativt förfarande med straffrättslig karaktär – Nationell lagstiftning enligt vilken en sådan tredje man inte ingår bland de personer som får överklaga det administrativa sanktionsbeslut genom vilket förverkandet beslutats)

(2023/C 164/16)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad – Haskovo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: JP EOOD

Motpart: Otdel "Mitnchesko razsledvane i razuznavane"/MRR/ v TD "Mitnitsa Burgas"

Ytterligare deltagare i rättegången: Okrazhna prokuratura – Haskovo

Domslut

- 1) Artikel 44 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

ska tolkas så,

att den utgör hinder för en nationell lagstiftning som inte föreskriver någon rätt att överklaga ett administrativt sanktionsbeslut för en person vars egendom har förverkats med stöd av ett sådant beslut, men som i beslutet inte anses vara den som begått den administrativa överträdelse som den ålagda sanktionen avser.

- 2) Artikel 4 i rådets rambeslut 2005/212/RIF av den 24 februari 2005 om förverkande av vinning, hjälpmedel och egendom som härrör från brott

ska tolkas så,

att den inte är tillämplig på ett beslut avseende en handling som inte utgör ett brott.

(¹) EUT C 109, 7.3.2022.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 16 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie – Polen) – M.B., U.B. och M.B. mot X S.A.

(Mål C-6/22 ⁽¹⁾, M.B. m.fl. (Verkningarna av en ogiltigförklaring av ett avtal))

(Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 93/13/EEG – Oskäliga avtalsvillkor i konsumentavtal – Artiklarna 6 och 7 – Följderna av att ett villkor förklaras oskäligt – Avtal om hypotekslån indexerat i utländsk valuta – Avtalet ska fortbestå utan de oskäliga villkoren – Konsumentens vilja att avtalet ska ogiltigförklaras – Tillämpning av direktivet efter det att avtalet har ogiltigförklarats – Den nationella domstolens befogenheter och skyldigheter)

(2023/C 164/17)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: M.B., U.B. och M.B.

Svarande: X S.A.

Domslut

1) Artikel 6.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal

ska tolkas enligt följande:

Om ett avtal som ingåtts mellan en konsument och en näringsidkare ogiltigförklaras på grund av att ett av avtalsvillkoren är oskäligt, ankommer det på medlemsstaterna att i nationell rätt reglera verkningarna av denna ogiltigförklaring, med iakttagande av det skydd som detta direktiv ger konsumenten, särskilt genom att säkerställa att det är möjligt att återställa konsumentens rättsliga och faktiska situation såsom den skulle ha varit om det oskäliga villkoret inte hade förelegat.

2) Artikel 6.1 och artikel 7.1 i direktiv 93/13 ska tolkas enligt följande:

De utgör hinder för att den nationella domstolen, utan att ha tilldelats sådana befogenheter i nationell rätt, på eget initiativ prövar den ekonomiska situationen för en konsument som har ansökt om ogiltigförklaring av det avtal som binder denne till en näringsidkare på grund av att det föreligger ett oskäligt villkor utan vilket avtalet rättsligt sett inte kan bestå, även om detta ogiltigförklarande kan utsätta konsumenten för särskilt skadliga följder, och de utgör hinder för att den nationella domstolen vägrar att förklara ett sådant avtal ogiltigt, trots att konsumenten uttryckligen har begärt det efter att objektivt och uttömmande ha informerats om de rättsliga följderna samt om de särskilt skadliga ekonomiska följder som ogiltigförklaringen kan få för densamme.

3) Artikel 6.1 i direktiv 93/13 ska tolkas enligt följande:

Den utgör hinder för att en nationell domstol, efter att ha konstaterat att ett villkor i ett avtal som ingåtts mellan en näringsidkare och en konsument är oskäligt, avhjälpes de luckor i avtalet som har uppkommit genom att det oskäliga villkoret i avtalet har undanröjts genom att tillämpa en bestämmelse i nationell rätt som inte utgör en dispositiv bestämmelse. Det ankommer emellertid på den nationella domstolen att, med beaktande av nationell rätt i dess helhet, vidta alla nödvändiga åtgärder för att skydda konsumenten från de särskilt skadliga följder som ett upphävande av låneavtalet skulle kunna medföra för denne.

⁽¹⁾ EUT C 158, 11.4.2022.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 9 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från High Court (Irland) – Irland) – NJ, OZ mot An Bord Pleanála, Ireland, Attorney General

(Mål C-9/22) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Miljö – Direktiv 2001/42/EG – Miljökonsekvensbedömning av vissa planer och program – Artikel 2 a – Begreppet ”planer och program” – Artikel 3.2 a – Miljöbedömning – Icke lagstadgad akt som förberetts av kommunfullmäktige och en byggherre – Direktiv 2011/92/EU – Bedömning av vissa offentliga och privata projekts inverkan på miljön – Artikel 3.1 – Skyldighet att i varje enskilt fall på ett lämpligt sätt identifiera, beskriva och bedöma de direkta och indirekta effekterna av ett projekt – Bindande ministeriella riktlinjer för byggnadshöjder)

(2023/C 164/18)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court (Irland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: NJ, OZ

Motparter: An Bord Pleanála, Ireland, Attorney General

Övrig deltagare i målet: DBTR-SCR1 Fund, a Sub Fund of TWTC Multi-Family ICAV

Domslut

- 1) Artiklarna 2 a och 3.2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan

ska tolkas så,

att en plan omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2001/42 när den, för det första, har utarbetats av en myndighet på lokal nivå i samarbete med en byggherre som avses i planen, och har antagits av denna myndighet, för det andra, har antagits på grundval av en bestämmelse i en annan plan eller annat program, och för det tredje, avser andra projekt än de som avses i den andra planen eller programmet, under förutsättning att de åtminstone är bindande för de myndigheter som är behöriga att utfärda tillstånd för projekt.

- 2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/52/EU av den 16 april 2014,

ska tolkas så,

att det inte utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken de behöriga myndigheterna i en medlemsstat, när de beslutar huruvida de ska lämna tillstånd till ett projekt, ska handla i enlighet med riktlinjer vilka kräver att byggnadernas höjd, om möjligt, höjs och vilka har varit föremål för en miljöbedömning enligt direktiv 2001/42.

⁽¹⁾ EUT C 158, 11.04.2022

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 9 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal Administrativo – Portugal) – Generali Seguros SA, tidigare Global, Companhia de Seguros SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-42/22 ⁽¹⁾, Generali Seguros)

(Begäran om förhandsavgörande – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Undantag från mervärdesskatteplikt – Artikel 135.1 a – Undantag för försäkrings- och återförsäkringstransaktioner – Artikel 136 a – Undantag för leverans av varor som enbart används i en verksamhet som är undantagen från skatteplikt – Begreppet försäkringstransaktion – Återförsäljning av vrak av fordon som skadats i olyckor och förvärvats av försäkringstagare – Principen om skatteneutralitet)

(2023/C 164/19)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Generali Seguros SA, tidigare Global, Companhia de Seguros SA

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Domslut

1) Artikel 135.1 a i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt

ska tolkas så,

att transaktioner som består i att ett försäkringsföretag till tredje man säljer vrak av fordon som skadats i samband med olyckor som täcks av detta företags försäkringar, och som företaget har förvärvat från sina försäkringstagare, inte omfattas av tillämpningsområdet för denna bestämmelse.

2) Artikel 136 a i direktiv 2006/112

ska tolkas så,

att transaktioner som består i att ett försäkringsföretag till tredje man säljer vrak av fordon som skadats i samband med olyckor som täcks av detta företags försäkringar, och som företaget har förvärvat från sina försäkringstagare, inte omfattas av tillämpningsområdet för denna bestämmelse.

3) Principen om skatteneutralitet, vilken ligger till grund för det gemensamma systemet för mervärdesskatt,

ska tolkas så,

att den inte utgör hinder för att undantag från skatteplikt inte medges för transaktioner som består i att ett försäkringsföretag till tredje man säljer vrak av fordon som skadats i samband med olyckor som täcks av detta företags försäkringar, och som företaget har förvärvat från sina försäkringstagare, när dessa förvärv inte har gett upphov till avdragsrätt.

⁽¹⁾ EUT C 171, 25.4.2022.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 9 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Paris – Frankrike) – Sogefinancement mot RW, UV

(Mål C-50/22, Sogefinancement) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 2008/48/EG – Konsumentkreditavtal – Tillämpningsområde – Angerrätt – Artikel 14.7 – Nationell lagstiftning som fastställer en tidsperiod under vilken fullgörandet av avtalet inte kan påbörjas – Nationella processrättsliga bestämmelser som reglerar den nationella domstolens prövning ex officio och påföljder för åsidosättande av sådan lagstiftning – Artikel 23 – Effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner)

(2023/C 164/20)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Paris

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Sogefinancement

Svarande: RW, UV

Domslut

Artikel 14.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG

ska tolkas så

att de nationella processrättsliga bestämmelser som reglerar den nationella domstolens prövning ex officio och påföljder för kreditgivarens åsidosättande av en nationell bestämmelse, i vilken det föreskrivs en tidsfrist inom vilken fullgörandet av kreditavtalet inte får påbörjas, inte omfattas av direktivets tillämpningsområde.

⁽¹⁾ EUT C 191, 10.5.2022

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 9 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Landesgericht Salzburg – Österrike) – JA mot Würth Automotive GmbH

(Mål C-177/22 ⁽¹⁾, Würth Automotive)

(Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Förordning (EU) nr 1215/2012 – Behörighet vid konsumenttvister – Begreppet konsument – Agerandet hos den person som gör anspråk på ställning som konsument är ägnat att ge den andra avtalsparten intrycket att den personen uppträder i sin kommersiella verksamhet eller yrkesverksamhet)

(2023/C 164/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht Salzburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: JA

Motpart: Würth Automotive GmbH

Domslut

- 1) Artikel 17.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område

ska tolkas så,

att det vid bedömningen av huruvida en person som har ingått ett avtal som omfattas av artikel 17.1 c kan anses vara ”konsument”, i den mening som avses i den bestämmelsen, ska tas hänsyn till de samtida eller framtida syftena med att ingå avtalet, oberoende av om den verksamhet som denna person utövar är som anställd eller som egenföretagare.

- 2) Artikel 17.1 i förordning nr 1215/2012

ska tolkas så,

att det, vid fastställandet av huruvida en person som ingått ett avtal som omfattas av artikel 17.1 c kan anses utgöra en ”konsument”, i den mening som avses i den bestämmelsen, kan tas hänsyn till det intryck som personens handlande ger avtalsparten, bland annat att den person som hävdar en ställning som konsument inte reagerar på avtalsvillkor där denne beskrivs som näringsidkare, att denne ingått avtalet genom en mellanman som bedriver kommersiell verksamhet på det område som avtalet avser och som efter att kontraktet undertecknats förhört sig hos den andra avtalsparten om möjligheten att nämna mervärdesskatten på fakturan samt att personen i fråga sålt varan kort tid efter det att avtalet ingicks och eventuellt gjort en vinst.

- 3) Artikel 17.1 i förordning nr 1215/2012

ska tolkas så,

att om det visar sig omöjligt att vid helhetsbedömningen av de upplysningar som står till förfogande för en nationell domstol fastställa vissa omständigheter i samband med att ett avtal ingås, bland annat vad gäller uppgifter i avtalet eller medverkan av en mellanhand vid avtalets ingående, ska bevisvärdet av upplysningarna bedömas enligt nationell rätt, inbegripet frågan huruvida tveksamheten ska vara till fördel för den person som åberopar ställningen som konsument, i den mening som avses i denna bestämmelse.

(¹) EUT C 213, 30.5.2022.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 9 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Belgien) – État belge, Promo 54 mot Promo 54, État belge

(Mål C-239/22 (¹), État belge och Promo 54)

(Begäran om förhandsavgörande – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 12.1 och 12.2 – Leverans före första besittningstagandet av en byggnad eller delar av en byggnad och den mark byggnaden står på, utom leveranser – Avsaknad i nationell rätt av bestämmelser som fastställer närmare regler för tillämpning av kriteriet avseende första besittningstagandet – Artikel 135.1 j – Undantag från skatteplikt – Leverans, efter ombyggnation, av en byggnad som varit föremål för ett första besittningstagande före ombyggnationen – Nationell förvaltningsrättslig doktrin enligt vilken byggnader som genomgått betydande ombyggnationer likställs med nya byggnader)

(2023/C 164/22)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: État belge, Promo 54

Motparter: Promo 54, État belge

Domslut

Artikel 135.1 j i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, jämförd med artikel 12.1 och 12.2 i samma direktiv,

ska tolkas så,

att det undantag från skatteplikt som föreskrivs i den förstnämnda bestämmelsen för leverans av byggnader eller delar därav och den mark de står på, utom leveranser före första besittningstagandet, också är tillämpligt på en byggnad som varit föremål för ett första besittningstagande före dess ombyggnation, även om den berörda medlemsstaten i sin nationella lagstiftning inte har fastställt närmare regler för tillämpningen av kriteriet om första besittningstagandet på ombyggnation av byggnader, vilket den sistnämnda av dessa bestämmelser gav den rätt att göra.

(¹) EUT C 257, 4.7.2022.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 9 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Frankrike) – Bolloré logistics SA mot Direction interrégionale des douanes et droits indirects de Caen, Recette régionale des douanes et droits indirects de Caen, Bolloré Ports de Cherbourg SAS

(Mål C-358/22 (¹), Bolloré logistics)

(Begäran om förhandsavgörande – Tullunion – Förordning (EEG) nr 2913/92 – Tullkodex för gemenskapen – Artikel 195 – Artikel 217.1 – Artikel 221.1 – Gemensamma tulltaxan – Skyldigheter för den som gått i borgen för gäldenärens tullskuld – Tillvägagångssätt vid underrättelse om tullskuld – Den som är gäldenär för tullskulden har inte i vederbörlig ordning underrättats om de tullar som tullskulden avser – Huruvida tullskulden förfallit till betalning gentemot borgensmannen med solidariskt betalningsansvar)

(2023/C 164/23)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i det nationella målet

Klagande: Bolloré logistics SA

Motparter: Direction interrégionale des douanes et droits indirects de Caen, Recette régionale des douanes et droits indirects de Caen, Bolloré Ports de Cherbourg SAS

Domslut

Artiklarna 195, 217.1 och 221.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2005 av den 13 april 2005,

ska tolkas så,

att tullmyndigheterna inte kan kräva att den borgensman som avses i nämnda artikel 195 ska betala en tullskuld så länge som gäldenären inte har underrättats om tullarna i vederbörlig ordning.

(¹) EUT C 340, 5.9.2022

Domstolens beslut (andra avdelningen) av den 22 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Najwyższy – Polen) – W.Ż. mot A. S., Sąd Najwyższy (C-491/20), W. Ż. mot K. Z. (C-492/20), P. J. mot A. T., R. W., Sąd Najwyższy (C-493/20), K. M. mot T. P., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy (C-494/20), T. M. mot T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., G. Z., A. S., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy (C-495/20), M. F. mot T. P. (C-496/20), T. B. mot T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., G. Z., A. S., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy (C-506/20), M. F. mot J. M. (C-509/20), B. S. mot T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy (C-511/20)

(Förenade målen C-491/20–C-496/20, C-506/20, C-509/20 och C-511/20 ⁽¹⁾, Sąd Najwyższy m.fl.)

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler – Artikel 267 FEUF – Huruvida en tolkning av unionsrätten krävs för att den hänskjutande domstolen ska kunna döma i saken – Föreligger inte – Uppenbart att talan ska avvisas)

(2023/C 164/24)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Parter i målet vid den nationella domstolen

(Mål C-491/20)

Sökande: W.Ż.

Svarande: A. S., Sąd Najwyższy

ytterligare deltagare i rättegången: Prokurator Generalny

(Mål C-492/20)

Sökande: W.Ż.

Svarande: K. Z., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy

ytterligare deltagare i rättegången: Prokurator Generalny

(Mål C-493/20)

Sökande: P. J.

Svarande: A. T., R. W., Sąd Najwyższy

ytterligare deltagare i rättegången: Prokurator Generalny

(Mål C-494/20)

Sökande: K. M.

Svarande: T. P., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy,

ytterligare deltagare i rättegången: Prokurator Generalny

(Mål C-495/20)

Sökande: T. M.

Svarande: T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., G. Z., A. S., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy,

ytterligare deltagare i rättegången: Prokurator Generalny

(Mål C-496/20)

Sökande: M. F.

Svarande: T. P.,

ytterligare deltagare i rättegången: Prokurator Generalny

(Mål C-506/20)

Sökande: T. B.

Svarande: T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., G. Z., A. S., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy,

ytterligare deltagare i rättegången: Prokurator Generalny

(Mål C-509/20)

Sökande: M. F.

Svarande: J. M.

ytterligare deltagare i rättegången: Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich

(Mål C-511/20)

Sökande: B. S.

Svarande: T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy

ytterligare deltagare i rättegången: Prokurator Generalny

Avgörande

Begäran om förhandsavgörande som Sąd Najwyższy (Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych) (Högsta domstolen (avdelningen för arbetsrättsliga och socialförsäkringsrättsliga mål), Polen) framställt den 15 juli 2020 avvisas.

(¹) EUT C 44, 8.2.2021.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 13 januari 2023 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzgericht – Österrike) – XO mot Finanzamt Österreich, tidigare Finanzamt Waldviertel

(Mål C-574/20 (¹), Finanzamt Österreich)

(Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 53.2 och 99 i domstolens rättegångsregler – Social trygghet – Familjeförmåner – Prisindexering – Svaret på en tolkningsfråga kan klart utläsas av domstolens praxis – Samband saknas mellan tolkningsfrågan och tvisten i det nationella målet – Uppenbart att frågan inte kan tas upp till prövning)

(2023/C 164/25)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzgericht.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: XO

Motpart: Finanzamt Österreich, tidigare Finanzamt Waldviertel

Avgörande

- 1) Vid prövningen av den första tolkningsfrågan har det inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 465/2012 av den 22 maj 2012 i förhållande till artikel 45 FEUF.
- 2) Det är uppenbart att den andra tolkningsfrågan från Bundesfinanzgericht (Federala skattedomstolen, Österrike) inte kan tas upp till prövning.

(¹) EUT C 35, 1.2.2021.

Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 17 januari 2023 (begäran om förhandsavgörande från Sofiyski rayonen sad – Bulgarien) – Förfarandet inlett av TBI Bank

(Mål C-379/21 (¹), TBI Bank)

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 53.2 och artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Konsumentkredit – Direktiv 93/13/EEG – Artikel 6.1 – Oskäliga avtalsvillkor – Vägran att utfärda ett betalningsföreläggande avseende en fordran som grundar sig på ett oskäligt avtalsvillkor – Följder av att ett avtalsvillkor anses oskäligt – Anvisningar från högre instans som inte tar hänsyn till dessa följder)

(2023/C 164/26)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski rayonen sad

Part i målet vid den nationella domstolen

Klagande: TBI Bank

Avgörande

- 1) Artikel 6.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993, om oskäliga villkor i konsumentavtal,

ska tolkas så,

att i ett förfarande om betalningsföreläggande där gäldenären – som också är konsument – inte är delaktig förrän förelägandet utfärdats, är den nationella domstolen skyldig att ex officio underlåta att tillämpa ett oskäligt villkor i det konsumentkreditavtal som konsumenten ingått med en näringsidkare, vilket har legat till grund för en del av den aktuella fordran. I ett sådant fall har nämnda domstol möjlighet att delvis avslå ansökan om betalningsföreläggande under förutsättning att avtalet kan bestå utan någon annan ändring, revidering eller komplettering, vilket det ankommer på den domstolen att kontrollera, och att de anspråk som grundas på detta villkor kan skiljas från ansökan i övrigt.

- 2) Artikel 6.1 i direktiv 93/13

ska tolkas så,

att den utgör hinder mot att en nationell domstol, som har att avgöra ett mål som återförvisats till den från högre instans, enligt nationell processrätt är bunden av den högre instansens rättsliga bedömningar eller instruktioner, om den, mot bakgrund av den tolkning som begärts av EU-domstolen, anser att dessa bedömningar eller instruktioner inte i rättsligt hänseende beaktar följderna av att konsumentkreditavtalet innehåller oskäliga avtalsvillkor.

(¹) EUT C 368, 13.9.2021.

Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 16 januari 2023 (begäran om förhandsavgörande från Naczelny Sąd Administracyjny – Polen) – W. Sp. z o. o. mot Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Łodzi

(Mål C-729/21 ⁽¹⁾, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Łodzi)

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Direktiv 2006/112/EG – Mervärdesskatt – Artikel 19 – Begreppet ”överföring av samtliga tillgångar eller någon del därav” – Avtal om försäljning av ett köpcentrum – Överföring av företag – Partiell överföring av lös och fast egendom i företaget)

(2023/C 164/27)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i det nationella målet

Klagande: W. Sp. z o. o.

Motpart: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Łodzi

Avgörande

- 1) Artikel 19 första stycket i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt

ska tolkas så, att

nämnda bestämmelse inte utgör hinder för en nationell bestämmelse som föreskriver att ”överföring av samtliga tillgångar eller någon del därav” inte är föremål för mervärdesskatt, utan att villkora dess tillämplighet av att mottagaren träder i överlåtarens ställe.

- 2) Artikel 19 första stycket i direktiv 2006/112

ska tolkas så, att

begreppet ”överföring av samtliga tillgångar eller någon del därav” omfattar överföring av en del av ett företag, trots att all fast och lös egendom i företaget inte överlätits till förvärvaren, på villkor att alla överlåtna tillgångar räcker för att möjliggöra för företaget att fortsätta att idka näringsverksamhet på ett autonomt sätt.

⁽¹⁾ EUT C 128, 21.03.2022.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 6 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Mercantil nº 11 de Barcelona – Spanien) – QJ och IP mot Deutsche Bank AG

(Mål C-198/22 och C-199/22) ⁽¹⁾

(Nationell skadeståndstalan grundad på överträdelse av medlemsstaternas och unionens konkurrensrätt – Artikel 101 FEUF – Direktiv 2014/104/EU – Tillämpningsområde ratione temporis – Överträdelse som begåtts före direktivets ikraftträdande – Preskriptionsfrister för skadeståndstalan – Konsumenter)

(2023/C 164/28)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Mercantil nº 11 de Barcelona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: QJ (C-198/22)

Kärande: IP (C-199/22)

Motpart: Deutsche Bank AG

Avgörande

- 1) Artikel 101 FEUF och effektivitetsprincipen ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den tolkats i nationell rättspraxis, enligt vilken preskriptionsfristen för en skadeståndstalan för en överträdelse av EU:s konkurrensregler, som väcks av en konsument, börjar löpa dagen för offentliggörandet i Europeiska unionens officiella tidning av en sammanfattning av Europeiska unionens slutliga beslut i vilket överträdelsen konstateras, då det rimligen kan anses att den skadelidande vid offentliggörandedatumet tagit del av de omständigheter som är nödvändiga för att vederbörande ska kunna väcka sin skadeståndstalan.
- 2) Artikel 10.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/104/EU av den 26 november 2014 om vissa regler som styr skadeståndstalan enligt nationell rätt för överträdelser av medlemsstaternas och Europeiska unionens konkurrensrättsliga bestämmelser⁽²⁾ ska tolkas så, att en skadeståndstalan för överträdelse av konkurrensreglerna omfattas av den bestämmelsens tidsmässiga tillämpningsområde, då talan avser en överträdelse som upphört före direktivets ikraftträdande, men talan har väckts efter ikraftträdandet av de regler som införlivar direktivet med nationell rätt, såvitt preskriptionsfristen för talan inte har löpt ut före slutdatumet för direktivets införlivandefrist.

⁽¹⁾ Ingivandedatum: 14.3.2022.

⁽²⁾ EUT L 349, 2014, s. 1

Domstolens beslut (femte avdelningen) av den 9 januari 2023 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Törvényszék – Ungern) – A.T.S. 2003 Vagyongvédelmi és Szolgáltató Zrt., i likvidation, mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Mål C-289/22⁽¹⁾, A.T.S. 2003)

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i rättegångsreglerna – Beskattning – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artiklarna 167, 168 och 178 – Avdragsrätt för ingående mervärdesskatt – Bedrägeri – Bevis – Den beskattningsbara personens omsorgsplikt – Beaktande av ett åsidosättande av nationella bestämmelser om tillhandahållandet av de aktuella tjänsterna)

(2023/C 164/29)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Törvényszék

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: A.T.S. 2003 Vagyongvédelmi és Szolgáltató Zrt., i likvidation

Svarande: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Avgörande

- 1) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt.

ska tolkas så,

att det utgör hinder för en nationell praxis som innebär att en beskattningsbar persons val att bedriva en ekonomisk verksamhet i den form som gör det möjligt för denne att minska sina ekonomiska kostnader ska kvalificeras som ett "utövande av en rättighet i strid med dess avsedda ändamål" och den beskattningsbara personen av denna anledning ska nekas rätt till avdrag för ingående mervärdesskatt. Detta gäller under förutsättning att det inte visats att det föreligger ett rent konstlat upplägg, som inte har någon ekonomisk förankring och som utförs enbart, eller åtminstone huvudsakligen, i syfte att uppnå en skattefördel som strider mot syftena med direktiv 2006/112.

2) Direktiv 2006/112

ska tolkas så,

att det inte utgör hinder för att skattemyndigheten nekar en beskattningsbar person avdragsrätt för mervärdesskatt som är hänförlig till ett tillhandahållande av tjänster, genom att grunda sig på konstateranden som bygger på vittnesmål som medfört att myndigheten ifrågasatt att tillhandahållandet av tjänsterna verkligen har ägt rum eller ansett att det har ingått i ett mervärdesskattebedrägeri. Detta gäller under förutsättning, i det första fallet, att den beskattningsbara personen inte har visat att nämnda tillhandahållandet av tjänster faktiskt har genomförts, eller, i det andra fallet, att skattemyndigheten har visat, i enlighet med nationella bevisregler, att den beskattningsbara personen gjort sig skyldig till ett mervärdesskattebedrägeri eller kände till eller borde ha känt till att den transaktion som åberopats som grund för avdragsrätten ingick i ett sådant bedrägeri.

3) Direktiv 2006/112

ska tolkas enligt följande:

- Direktivet utgör hinder för att skattemyndigheten nekar en beskattningsbar person avdragsrätt genom att anse att det utgör tillräckligt bevis för att det föreligger ett mervärdesskattebedrägeri att den beskattningsbara personen, eller andra aktörer som deltagit i ett tidigare led i kedjan av tjänster, har åsidosatt de nationella bestämmelserna om det aktuella tillhandahållandet av tjänster, utan att det har visats att det föreligger ett samband mellan detta åsidosättande och rätten till avdrag för mervärdesskatt.
- Ett sådant åsidosättande kan emellertid, beroende på de faktiska omständigheterna i det enskilda fallet, utgöra ett indicium bland andra på förekomsten av ett mervärdesskattebedrägeri och ett bevis som, inom ramen för en helhetsbedömning av dessa omständigheter, kan användas för att fastställa att den beskattningsbara personen har initierat skattebedrägeriet eller har deltagit i detta bedrägeri, eller för att styrka att den beskattningsbara personen kände till eller borde ha känt till att den transaktion som åberopats till stöd för avdragsrätten ingick i detta skattebedrägeri.
- Det ankommer på skattemyndigheten att beskriva de omständigheter som ligger till grund för bedrägeriet, lägga fram bevisning för de beteenden som utgör bedrägeriet, och styrka att den beskattningsbara personen har initierat skattebedrägeriet eller har deltagit aktivt i detta bedrägeri eller att denne kände till eller borde ha känt till att den transaktion som åberopats till stöd för avdragsrätten ingick i nämnda bedrägeri.
- Detta krav innebär inte nödvändigtvis att samtliga aktörer som deltagit i bedrägeriet och deras respektive handlingar ska identifieras.

4) Direktiv 2006/112, jämfört med proportionalitetsprincipen,

ska tolkas så,

att det i princip inte ankommer på den beskattningsbara person som vill utöva sin rätt till avdrag för mervärdesskatt att kontrollera att leverantören och de andra aktörerna i tidigare led i leveranskedjan har iakttagit såväl de nationella bestämmelser som reglerar tillhandahållandet av de aktuella tjänsterna som de övriga nationella bestämmelser som är tillämpliga på deras verksamhet. När det emellertid föreligger indicier som är resultatet av ett åsidosättande av dessa regler och som vid tidpunkten för förvärvet kan ge upphov till misstankar hos den beskattningsbara personen om oegentligheter eller skattebedrägeri kan det krävas att den beskattningsbara personen visar prov på större omsorg och att denne vidtar åtgärder som rimligen kan förväntas av den beskattningsbara personen för att försäkra sig om att denne inte deltar i en transaktion som ingår i ett mervärdesskattebedrägeri.

(¹) EUT C 266, 11.7.2022.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 23 januari 2023 (begäran om förhandsavgörande från Apelativen sad – Sofia – Bulgarien) – HO mot "EUROBANK BULGARIA" AD

(Mål C-350/22 ⁽¹⁾, Eurobank Bulgaria)

(Avskrivning)

(2023/C 164/30)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Apelativen sad – Sofia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: HO

Motpart: "EUROBANK BULGARIA" AD

Genom domstolens (sjunde avdelningen) beslut av den 23 januari 2023 har målet avskrivits från domstolens register.

⁽¹⁾ Datum för ingivande: 31.5.2022.

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 16 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel București – Rumänien) – Armaprocare SRL mot Ministerul Apărării Naționale, BlueSpace TECHNOLOGY SRL

(Mål C-493/22, ⁽¹⁾ ARMAPROCURE)

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 du i domstolens rättegångsregler – Offentlig upphandling – Direktiv 2009/81/EG – Artikel 55.4 – Artikel 57.2 – Berättigat intresse av att få saken prövad – Tillgång till prövningsförfaranden – Anbudsgivare som uteslutits från ett förfarande för offentlig upphandling genom ett lagakraftvunnet beslut av den upphandlande myndigheten – Nationell lagstiftning enligt vilken en sådan anbudsgivare inte har tillgång till något rättsmedel – Berättigat intresse av att få saken prövad saknas)

(2023/C 164/31)

Rättegångsspråk: romanska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel București

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Armaprocare SRL

Motparter: Ministerul Apărării Naționale, BlueSpace Technology SRL

Avgörande

Artiklarna 55.4 och 57.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG av den 13 juli 2009 om samordning av förfarandena vid tilldelning av vissa kontrakt för byggtreprenader, varor och tjänster av upphandlande myndigheter och enheter på försvars- och säkerhetsområdet och om ändring av direktiven 2004/17/EG och 2004/18/EG

ska tolkas så,

att de utgör hinder för att en anbudsgivare som utesluts från ett förfarande för offentlig upphandling genom ett lagakraftvunnet beslut av den upphandlande myndigheten har tillgång till ett rättsmedel mot det avtal som ingåtts med den vinnande anbudsgivaren.

⁽¹⁾ Begäran kom in den 22.7.2022.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 16 februari 2023 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie – Polen) – Dunaj-Finanse sp. z o.o. mot KG

(Mål C-530/22, ⁽¹⁾ Dunaj-Finanse)

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Järnvägstransport – Resenärernas rättigheter och skyldigheter – Förordning (EG) nr 1371/2007 – Artikel 3 led 8 – Transportavtal – Begrepp – Resenär som saknar biljett när han eller hon stiger ombord på tåget – Konsumentskydd)

(2023/C 164/32)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Dunaj-Finanse sp. z o.o.

Motpart: KG

Avgörande

Artikel 3 led 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer, jämförd med artikel 6.1 och 6.2 i bilag A i bilaga I till denna förordning,

ska tolkas så,

att den utgör hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken ett transportavtal inte kan anses ha ingåtts mellan en transportör och en passagerare som tagit plats på ett tåg, till vilket tillträdet är fritt, utan att ha för avsikt att köpa en biljett.

⁽¹⁾ Begäran kom in den 9.8.2022.

Överklagande ingett den 7 november 2022 av Olimp Laboratories sp. z o.o. av den dom som tribunalen meddelade den 7 september 2022 i mål T-9/22, Olimp Laboratories mot EUIPO

(Mål C-681/22 P)

(2023/C 164/33)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Klagande: Olimp Laboratories sp. z o.o. (ombud: advokaten M. Kondrat)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har den 27 februari 2023 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att klaganden ska bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 28 december 2022 av Louis Vuitton Malletier av den dom som tribunalen (tionde avdelningen) meddelade den 19 oktober 2022 i mål T-275/21, Louis Vuitton Malletier mot EUIPO – Wisniewski

(Mål C-788/22 P)

(2023/C 164/34)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Louis Vuitton Malletier SAS (ombud: P. Roncaglia och N. Parrotta, avvocati, samt P.-Y. Gautier, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har den 21 mars 2023 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att Louis Vuitton Malletier SAS ska bära sina rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Braşov (Rumänien) den 23 december 2022 – brottmål mot MG

(Mål C-792/22, Energotehnica)

(2023/C 164/35)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Braşov

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

MG

Målsägande: LV, CRA, LCM

Civilrättsligt ansvarig part: SC Energotehnica SRL Sibiu

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör principerna om skydd av arbetstagare och om arbetsgivarens ansvar enligt artiklarna 1.1, 1.2 och 5.1 i rådets direktiv 89/391/EEG om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet, ⁽¹⁾ som har offentliggjorts i Europeiska gemenskapernas officiella tidning (EGT) 1989, L 183 (svensk specialutgåva: område 5, volym 4, s. 146), och införlivats med nationell rätt genom lag nr 319/2006 om säkerhet och hälsa i arbetet, jämförda med artikel 31.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, hinder för en lagstiftning såsom den som är tillämplig i det nationella målet och följer av ett beslut från den nationella förvaltningsdomstolen, enligt vilken en förvaltningsdomstol på arbetsgivarens begäran, i en tvist mot enbart den statliga förvaltningsmyndigheten, genom ett slutligt beslut kan slå fast att en händelse inte kan kvalificeras som ett arbetsolycksfall i den mening som avses i direktivet, med den följd att en brottmålsdomstol – vid vilken dels den allmänna åklagaren har väckt åtal mot den ansvariga arbetstagaren, dels målsägandena har väckt civilrättslig talan om enskilt anspråk mot ovannämnda arbetsgivare i dennes egenskap av civilrättsligt ansvarig part i brottmålet och mot företagets skyddsombud – inte får meddela ett annorlunda beslut vad gäller kvalificeringen av samma händelse som ett arbetsolycksfall, när det beaktas att denna kvalificering utgör ett rekvisit för de brott som utgör saken i brottmålet (om detta rekvisit inte är uppfyllt går det inte att fastställa huruvida det finns ett straffrättsligt ansvar eller ett civilrättsligt ansvar vid sidan av det straffrättsliga), med hänsyn tagen till rättskraften hos den lagakraftvunna dom som har meddelats av förvaltningsdomstolen?

- 2) Om [den första frågan] besvaras jakande, ska då principen om unionsrättens företräde tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell lagstiftning eller praxis enligt vilken de nationella allmänna domstolarna är bundna av beslut från den nationella författningsdomstolen och därför inte, utan att göra sig skyldiga till en disciplinförseelse, med stöd av sin egen behörighet kan underlåta att tillämpa den rättspraxis som följer av dessa beslut, trots att de mot bakgrund av en dom från EU-domstolen finner att denna rättspraxis strider mot artiklarna 1.1, 1.2 och 5.1 i rådets direktiv 89/391/EEG, som har införlivats med nationell rätt genom lag nr 319/2006, jämförda med artikel 31.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/391/EEG om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet (EGT L 183, 1989, s. 1; svensk specialutgåva: område 5, volym 4, s. 146).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Spanien) den 30 december 2022 – Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) mot Bernardino

(Mål C-796/22)

(2023/C 164/36)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Parter i det nationella målet

Klagande: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Motpart: Bernardino

Övrig rättegångsdeltagare: Lliza SL

Tolkningsfrågor

- 1) Ska begreppet "anställningsvillkor" i klausul 4 i ramavtalet om deltidsarbete i rådets direktiv 97/81/EG av den 15 december 1997 (om ramavtalet om deltidsarbete undertecknat av UNICE, CEEP och EFS ⁽¹⁾) tolkas så, att det omfattar delpension från socialförsäkringen som endast heltidsarbetande, men inte deltidsarbetande, kan ha rätt till?
- 2) Ska begreppet "deltidsarbetande" i klausulerna 2 och 3 i ramavtalet i direktiv 97/81/EG tolkas så, att arbetstagare som utför vertikalt regelbundet återkommande deltidsarbete anses ingå i det?
- 3) Ska klausul 4 i ramavtalet i direktiv 97/81/EG tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning som utesluter deltidsarbetande från rätt till delpension med avlösningsavtal och utgör den därmed en diskriminering i förhållande till heltidsarbetande som inte är objektivt motiverad?
- 4) Ska rådets direktiv 79/7/EEG av den 19 december 1978 om successivt genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet ⁽²⁾ tolkas så, att det utgör hinder för en nationell lagstiftning som den här aktuella, enligt vilken deltidsarbetande inte kan få rätt till deltidspension (med samtidigt avlösningsavtal), och utgör den därmed en diskriminering på grund av kön som inte är objektivt motiverad?

⁽¹⁾ EGT L 14, 1997, s. 9.

⁽²⁾ EGT L 6, 1978, s. 24.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Judecătoria Sectorului 6 Bucureşti (Rumänien) den 3 januari 2023 – M.-A.A. mot Direcţia de Evidenţă a Persoanelor Cluj, Direcţia pentru Evidenţa Persoanelor şi Administrarea Bazelor de Date din Ministerul Afacerilor Interne, Municipiul Cluj-Napoca, ytterligare deltagare i rättegången: Consiliul Naţional pentru Combaterea Discriminării, Asociaţia Accept

(Mål C-4/23)

(2023/C 164/37)

Rättegångsspråk: romänska

Hänskjutande domstol

Judecătoria Sectorului 6 Bucureşti

Parter i det nationella målet

Kärande: M.-A.A.

Svarande: Direcţia de Evidenţă a Persoanelor Cluj, Direcţia pentru Evidenţa Persoanelor och Administrarea Bazelor de Date din Ministerul Afacerilor Interne, Municipiul Cluj-Napoca

Ytterligare deltagare i rättegången: Consiliul Naţional pentru Combaterea Discriminării, Asociaţia Accept

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör den omständigheten att artiklarna 43 i och 57 i Legea nr. 119/1996 privind actele de stare civilă (lag nr 119/1996 om folkbokföringshandlingar) dels inte erkänner ändringar av uppgifter om kön och tilltalsnamn i folkbokföringsregistret som en transman som är medborgare i två medlemsstater (Rumänien och en annan medlemsstat) har låtit genomföra i en annan medlemsstat i enlighet med förfarandet för juridiskt erkännande av könstillhörighet, dels erfordrar att denne rumänske medborgare inleder ett nytt separat rättsligt förfarande i Rumänien, mot den lokala folkbokföringsenheten, vilket Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna anser vara ett oklart och oförutsägbart förfarande (dom av den 19 januari 2021 i målet X och Y/Rumänien, ansökan nr 2145/16 och 20607/16) och som kan leda till ett motsatt avgörande jämfört med det som har antagits i den andra medlemsstaten, hinder för att utöva rätten till unionsmedborgarskap (artikel 20 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt) och/eller unionsmedborgarens rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier (artikel 21 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 45 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna) under iakttagandet av villkoren för värdighet, likhet inför lagen och icke-diskriminering (artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen, artikel 18 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt artiklarna 1, 20 och 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna) och med respekt för privatlivet och familjelivet (artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna)?
- 2) Påverkas svaret på ovanstående fråga av Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen, i synnerhet för det fall (i) förfarandet för ändring av folkbokföringsuppgifter inleddes före Brexit och avslutades under övergångsperioden och (ii) Brexits verkan innebär att den berörda personen kan utöva de rättigheter som är förknippade med unionsmedborgarskapet, däribland rätten att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, enbart på grundval av rumänska identitetshandlingar eller resehandlingar där det står att personen är en kvinna och har ett kvinnligt tilltalsnamn i motsats till den redan juridiskt erkända könstillhörigheten?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie (Rumänien) den 11 januari 2023 – Remia Com Impex SRL mot Autoritatea Naţională Sanitară Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor, Direcţia Sanitară Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor Dolj

(Mål C-10/23, Remia Com Impex)

(2023/C 164/38)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie

Parter i det nationella målet

Klagande: Remia Com Impex SRL

Motpart: Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, Direcția Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Dolj

Tolkningsfrågor

- 1) Ska förordning (EG) nr 853/2004⁽¹⁾ i sin helhet och särskilt artikel 1.3–5 tolkas på så sätt att fryslager som bedriver detaljhandelsförsäljning till andra detaljhandelsanläggningar, men inte till slutkonsumenten, ska godkännas i enlighet med denna förordning när den aktuella verksamheten inte omfattas av undantagen i artikel 1.5 b?
- 2) Ska nämnda förordning och unionsrätten i allmänhet tolkas på så sätt att de nationella myndigheter som är behöriga att säkerställa genomförandet av den politik som utgör det mål som ska uppnås genom lagstiftningen och att se till att de ekonomiska aktörer som berörs uppfyller de därtill hörande skyldigheterna ska tolka kravet med avseende på en marginell, lokal och begränsad verksamhet i artikel 1.5 b ii mot bakgrund av trettonde skälet i nämnda förordning eller kan de göra avsteg från denna tolkning genom egna begreppsdefinitioner?
- 3) Om fråga 2 besvaras jakande, ska då de respektive definitionerna i en nationell rättsakt om genomförande av förordningen iakttas begreppens innehåll, såsom det beskrivs i trettonde skälet?
- 4) Mot bakgrund av att det i artikel 17 i Normele atașate Ordinului n. 111/2008 (regelverk som utgör bilaga till dekret nr 111/2008) stadgas att detaljhandelsförsäljning av produkter av animaliskt ursprung även kan omfatta leverans och försäljning av dessa produkter till andra detaljhandelsanläggningar på hela det rumänska territoriet utan att det föreligger krav på godkännande med avseende på djurhälsa, utgör då unionsrätten och särskilt förordning (EG) nr 853/2004 hinder för en sådan bestämmelse och/eller en sådan administrativ praxis?
- 5) Kräver likvärdighetsprincipen att för det fall ett beslut av en förvaltningsmyndighet kan ogiltigförklaras eftersom det inte är förenligt med en nationell lagstiftning ska detta förvaltningsbeslut även kunna ogiltigförklaras när det inte är förenligt med en tillämplig EU-förordning, såsom förordning (EG) nr 853/2004?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung (EUT L 139, 2004, s. 55).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal da Relação do Porto (Portugal) den 16 januari 2023 – SF mot MV, Instituto da Segurança Social, IP, Autoridade Tributária e Aduaneira, Cofidis SA – Sucursal em Portugal

(Mål C-20/23, Instituto da Segurança Social m.fl.)

(2023/C 164/39)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal da Relação do Porto

Parter i det nationella målet

Klagande: SF

Motparter: MV, Instituto da Segurança Social, IP, Autoridade Tributária e Aduaneira, Cofidis SA – Sucursal em Portugal

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 23.4 i direktiv [2019/1023]⁽¹⁾ tolkas så, att det är tillåtet att utesluta andra skulder (utöver dem som specifikt räknas upp i den punkten) endast om det är "vederbörligen motiverat"?

- 2) Ska medlemsstaternas möjlighet att utesluta skuldkategorier från skuldavskrivning (förutsatt att ett sådant undantag är vederbörligen motiverat, enligt vad som föreskrivs i artikel 23.4 i direktiv 2019/1023) tolkas så, att medlemsstaterna får utesluta skattefordringar (som inte anges i den artikeln) och därmed försätta sig själva i en privilegierad ställning?
- 3) Om dessa tolkningsfrågor besvaras jakande, vilka kriterier måste då motiveringen uppfylla, enligt unionsrätten, för att den ska vara förenlig med de allmänna unionsrättsliga principer och grundläggande rättigheterna som unionslagstiftaren och de nationella lagstiftarna har att iaktta (förbud mot diskriminering på grund av nationalitet (artikel 18 FEUF) och näringsfrihet (artikel 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna) samt de grundläggande ekonomiska friheterna på den inre marknaden?
- 4) Om svaret på denna fråga är nekande, omfattar då definitionerna (i unionsrättslig mening och vad avser tolkningen av direktivet i fråga) av begreppen "skulder som härrör från eller har samband med straffrättsliga påföljder" och "skulder som härrör från utomobligatoriskt ansvar" även skatteskulder, såsom stadgas i den nationella lag som genomför direktiv 2019/1023 (lag nr 9/2022 av den 11 januari 2022)?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1023 av den 20 juni 2019 om ramverk för förebyggande rekonstruktion, om skuldavskrivning och näringsförbud och om åtgärder för att göra förfaranden rörande rekonstruktion, insolvens och skuldavskrivning effektivare samt om ändring av direktiv (EU) 2017/1132 (Rekonstruktions- och insolvensdirektiv) (EUT L 172, 2019, s. 18)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Bremen (Tyskland) den 25 januari 2023 –
L mot Familienkasse Sachsen der Bundesagentur für Arbeit**

(Mål C-36/23, Familienkasse Sachsen)

(2023/C 164/40)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Bremen

Parter i det nationella målet

Klagande: L

Motpart: Familienkasse Sachsen der Bundesagentur für Arbeit

Tolkningsfrågor

Frågor om tolkningen av prioritetsreglerna i artikel 68 i förordning (EG) nr 883/2004 (¹):

- 1) Tillåter artikel 68 i förordning (EG) nr 883/2004 att tyskt barnbidrag delvis återkrävs i efterhand med hänvisning till att det föreligger en prioriterad rätt till förmåner i en annan medlemsstat, även om familjeförmåner för barnet inte har fastställts eller utbetalats eller kommer fastställas eller utbetalas i den andra medlemsstaten, med följden att beloppet som enligt tysk lagstiftning kvarstår för förmånstagaren i praktiken är lägre än det tyska barnbidraget?
- 2) Om fråga 1 ska besvaras jakande:

Beror svaret på frågan, på vilka grunder en rätt till förmåner föreligger i flera medlemsstater i den mening som avses i artikel 68 i förordning (EG) nr 883/2004, eller på vilka grunder de rättigheter som ska samordnas förvärfvas, på villkoren för beviljande enligt nationell lagstiftning eller på de omständigheter på grundval av vilka de berörda personerna enligt artiklarna 11–16 i förordning nr 883/2004 omfattas av den berörda medlemsstatens lagstiftning?
- 3) Om det är de omständigheter på grundval av vilka de berörda personerna enligt artiklarna 11–16 i förordning nr 883/2004 omfattas av den berörda medlemsstatens lagstiftning som är avgörande:

Ska artikel 68 jämförd med artikel 1 a och b samt artikel 11.3 a i förordning (EG) nr 883/2004 tolkas på så sätt att det ska anses vara fråga om en person som arbetar som anställd eller bedriver verksamhet som egenföretagare i en annan medlemsstat, eller som befinner sig i en situation som betraktas som likvärdig enligt lagstiftningen om socialförsäkring, när socialförsäkringskassan i den andra medlemsstaten intygat att den berörda personen är inskriven i socialförsäkringen "för jordbrukare" och den behöriga myndigheten för utgivande av familjeförmåner i den staten bekräftat att den berörda personen utövar förvärvsverksamhet, även när den berörda personen har gjort gällande att försäkringen endast är knuten till äganderätten till gården som är registrerad som jordbruksmark, men på vilken ingen jordbruksverksamhet bedrivs?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 3 februari 2023 – flightright GmbH mot TAP Portugal

(Mål C-52/23, flightright)

(2023/C 164/41)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Frankfurt am Main

Parter i det nationella målet

Klagande: flightright GmbH

Motpart: TAP Portugal

Tolkningsfrågor

- 1) Föreligger en extraordinär omständighet i den mening som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004 (¹), om det råder meteorologiska förhållanden som omöjliggör en flygning, oberoende av de meteorologiska förhållandenas extraordinära karaktär?
- 2) Om fråga 1 besvaras nekande, kan de meteorologiska förhållandenas extraordinära karaktär definieras utifrån deras regionala och säsongsmässiga frekvens på den plats och vid den tid då de uppträder?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de première instance de Liège (Belgien) den 10 februari 2023 – Chaudfontaine Loisirs mot État belge

(Mål C-73/23, Chaudfontaine Loisirs)

(2023/C 164/42)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de première instance de Liège

Parter i det nationella målet

Klagande: Chaudfontaine Loisirs SA

Svarande och käreande vid föreläggande om partsinställelse och utkrävande av garantiansvar: État belge, företräd av finansministern

Motpart och svarande vid föreläggande om partsinställelse och utkrävande av garantiansvar: État belge, företräd av justitieministern

Tolkningsfrågor

- 1) Är det enligt artikel 135.1 i) i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾ och principen om skatteneutralitet möjligt för en medlemsstat att utesluta enbart hasardspel och spel om pengar som tillhandahålls på elektronisk väg från det undantag från skatteplikt som föreskrivs i denna bestämmelse, medan hasardspel och spel om pengar som inte tillhandahålls på elektronisk väg förblir undantagna från mervärdesskatt?
- 2) Är det enligt artikel 135.1 i) i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt och principen om skatteneutralitet möjligt för en medlemsstat att utesluta enbart hasardspel och spel om pengar som tillhandahålls på elektronisk väg från det undantag från skatteplikt som föreskrivs i denna bestämmelse, medan lotterier förblir undantagna från mervärdesskatt oavsett om de tillhandahålls på elektronisk väg eller på annat sätt?
- 3) Är det enligt artikel [2]67 tredje stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt möjligt för en domstol i högre instans att besluta att bibehålla verkningarna av en bestämmelse i nationell rätt som den upphäver på grund av ett åsidosättande av nationell rätt utan att uttala sig om det åsidosättande av unionsrätten som också har gjorts gällande vid den, och således utan att ställa en tolkningsfråga till EU-domstolen om huruvida denna bestämmelse i nationell rätt är förenlig med unionsrätten eller om under vilka omständigheter den kan besluta att bibehålla verkningarna av denna bestämmelse trots dess oförenlighet med unionsrätten?
- 4) Om någon av de föregående frågorna besvaras nekande, kunde Författningsdomstolen, för att undvika de budgetmässiga och administrativa svårigheter som en återbetalning av redan betald skatt skulle orsaka, då bibehålla de tidigare verkningarna av de bestämmelser som den upphäver på grund av deras oförenlighet med nationella regler om befogenhetsfördelningen, trots att bestämmelserna i fråga också var oförenliga med rådets direktiv 2006/112/EG?
- 5) Om föregående fråga besvaras nekande, kan den beskattningsbara personen då erhålla återbetalning av den mervärdesskatt som den personen, på grundval av bestämmelser som var oförenliga med rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt och principen om skatteneutralitet, har erlagt på den faktiska bruttomarginalen för de spel och den vadslagning som vederbörande anordnar?

⁽¹⁾ EUT L 347, 2006, s. 1.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 7 februari 2023 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa (Senāts) – Lettland) – SIA "Ogres HES", ytterligare deltagare: Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija, Ekonomikas ministrija, Finanšu ministrija

(Mål C-152/21⁽¹⁾, Ogres HES)

(2023/C 164/43)

Rättegångsspråk: lettiska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 242, 21.6.2021.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 28 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal d'arrondissement de Luxembourg – Luxembourg) – G-Finance SARL, DV mot Luxembourg Business Registers

(Mål C-317/21, G-Finance)⁽¹⁾

(2023/C 164/44)

Rättegångsspråk: franska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 297, 26.07.2021.

Beslut meddelat av domstolens ordförande (första avdelningen) den 13 februari 2023 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof – Österrike) – Grand Production d.o.o. mot GO4YU GmbH, DH, GO4YU d.o.o, MTEL Austria GmbH

(Mål C-423/21) ⁽¹⁾

(2023/C 164/45)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 422, 18.10.2021.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 12 januari 2023 (begäran om förhandsavgörande från l'Apelativen sad – Varna – Bulgarien) – Straffrättsligt förfarande mot TP, OF

(Mål C-698/22 ⁽¹⁾, TP och OF)

(2023/C 164/46)

Rättegångsspråk: bulgariska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 35, 30.1.2023.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 15 mars 2023 – Basaglia mot kommissionen

(Mål T-597/21) ⁽¹⁾

(Tillgång till handlingar – Förordning (EG) nr 1049/2001 – Handlingar avseende vissa projekt inom ramen för eTEN-programmet och femte och sjätte ramprogrammen för forskning och teknisk utveckling – Tillgång nekas i viss del – Handlingar saknas – Ensidig begränsning av tillämpningsområdet för begäran om handlingar – Skyldighet att göra en konkret och individuell prövning – Orimlig arbetsbörda – Artikel 266 FEUF – Beslut som antagits för att följa en dom av tribunalen – Åtgärder som krävs för att följa en dom om ogiltigförklaring)

(2023/C 164/47)

Rättegångsspråk: italienska

Rättegångsdeltagare

Sökande: Giorgio Basaglia (Milano, Italien) (ombud: advokaten G. Balossi)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Ehrbar och A. Spina, båda i egenskap av ombud)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2021) 5741 final av den 27 juli 2021, om en bekräftande ansökan om tillgång till handlingar.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Giorgio Basaglia ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 462, 15.11.2021.

Tribunalens dom av den 15 mars 2023 – TO mot Easo

(Mål T-727/21) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring och skadestånd – Personalmål – Tillfälligt anställda – Rekrytering – Externt meddelande om ledig tjänst [konfidentiellt] – Beslut att inte förlänga giltighetstiden för en förteckning över godkända sökanden – Tidsfrist för klagomål – Offentliggörande på internet – Ursäktligt misstag föreligger inte – Avvisning)

(2023/C 164/48)

Rättegångsspråk: franska

Rättegångsdeltagare

Sökande: TO (ombud: advokaten É. Boigelot)

Svarande: Europeiska unionens asylbyrå (ombud: P. Eyckmans och M. Stamatopoulou, biträdda av advokaterna T. Bontinck, A. Guillerme och T. Payan)

Saken

Sökanden har genom sin talan med stöd av artikel 270 FEUF dels yrkat ogiltigförklaring av Europeiska unionens asylbyrås (Easo) beslut EASO/HR/2020/2331 av den 18 december 2020 att inte förlänga giltighetstiden för den förteckning över godkända sökanden som upprättades efter urvalsförfarandet [konfidentiellt], i vilken sökandens namn fanns upptaget, med ett extra år, dels yrkat ersättning för den skada som sökanden påstår sig ha lidit.

Domslut

- 1) Talan avslås.
- 2) TO ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 11, 10.01.2022.

Tribunalens dom av den 15 mars 2023 – Homy Casa mot EUIPO – Albatros International (Stolar)
(Mål T-89/22) ⁽¹⁾

(Gemenskapsformgivning – Ogiltighetsförfarande – Registrerad gemenskapsformgivning som återger en stol – Tidigare formgivning – Ogiltighetsgrund – Offentliggörande av den tidigare formgivningen – Offentliggörande på internet – Identifiering av den tidigare formgivningen – Överklagandenämndens befogenhet att göra skönsmässiga bedömningar – Artikel 63.1 i förordning (EG) nr 6/2002)

(2023/C 164/49)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Homy Casa Ltd (Guangzhou, Kina) (ombud: advokaten J. Vogtmeier)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: E. Nicolás Gómez och J. Ivanauskas, båda i egenskap av ombud)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Albatros International GmbH (Nerdlen, Tyskland) (ombud: advokaten A. Biesterfeld-Kuhn)

Saken

Sökanden har väckt talan med stöd av artikel 263 FEUF och yrkat att det beslut som fattats av tredje överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsbyrå (EUIPO) den 30 november 2021 (ärende R 837/2020-3) ogiltigförklaras.

Domslut

- 1) Det beslut som fattats av tredjeöverklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsbyrå (EUIPO) den 30 november 2021 (ärende R 837/2020-3) ogiltigförklaras.
- 2) EUIPO ska ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet de nödvändiga kostnader som Homy Casa Ltd haft under förfarandet vid EUIPO:s överklagandenämnd.
- 3) Albatros International GmbH ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 148, 4.4.2022.

Tribunalens dom av den 8 mars 2023 – Ruhorimbere mot rådet(Mål T-91/22) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo – Frysning av tillgångar – Restriktioner vad gäller tillträde till medlemsstaternas territorier – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna över de personer som omfattas av åtgärderna – Rätten att yttra sig – Bevis för att det finns skäl för att uppta och låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Uppenbart oriktig bedömning – Faktiska och rättsliga omständigheter som var för handen när de restriktiva åtgärderna beslutades fortbestår)

(2023/C 164/50)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Éric Ruhorimbere (Mbuji-Mayi, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: advokaterna T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme och T. Payan)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: M.-C. Cadilhac och S. Lejeune)

Saken

Sökanden har väckt talan med stöd av artikel 263 FEUF och yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara dels rådets beslut (Gusp) 2021/2181 av den 9 december 2021 om ändring av beslut 2010/788 om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo (EUT L 443, 2021, s. 75), dels rådets genomförandeförordning (EU) 2021/2177 av den 9 december 2021 om genomförande av artikel 9 i förordning (EG) nr 1183/2005 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot personer som bryter vapenembargot mot Demokratiska republiken Kongo (EUT L 443, 2021, s. 3), i den del dessa rättsakter berör sökanden.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Éric Ruhorimbere ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 148, 4.4.2022.

Tribunalens dom av den 8 mars 2023 – Mutondo mot rådet(Mål T-94/22) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo – Frysning av tillgångar – Restriktioner vad gäller tillträde till medlemsstaternas territorier – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna över de personer som omfattas av åtgärderna – Rätten att yttra sig – Bevis för att det finns skäl för att uppta och låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Uppenbart oriktig bedömning – Faktiska och rättsliga omständigheter som var för handen när de restriktiva åtgärderna beslutades fortbestår)

(2023/C 164/51)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Kalev Mutondo (Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: advokaterna T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme och T. Payan)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: B. Driessen och M.-C. Cadilhac)

Saken

Sökanden har väckt talan med stöd av artikel 263 FEUF och yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara dels rådets beslut (Gusp) 2021/2181 av den 9 december 2021 om ändring av beslut 2010/788 om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo (EUT L 443, 2021, s. 75), dels rådets genomförandeförordning (EU) 2021/2177 av den 9 december 2021 om genomförande av artikel 9 i förordning (EG) nr 1183/2005 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot personer som bryter vapenembargot mot Demokratiska republiken Kongo (EUT L 443, 2021, s. 3), i den del dessa rättsakter berör sökanden.

Domslut

- 1) Rådets beslut (Gusp) 2021/2181 av den 9 december 2021 om ändring av beslut 2010/788 om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo och rådets genomförandeförordning (EU) 2021/2177 av den 9 december 2021 om genomförande av artikel 9 i förordning (EG) nr 1183/2005 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot personer som bryter vapenembargot mot Demokratiska republiken Kongo ogiltigförklaras i den del dessa rättsakter berör Kalev Mutondo.
- 2) Europeiska unionens råd ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 148, 4.4.2022.

Tribunalens dom av den 15 mars 2023 – Katjes Fassin mot EUIPO (THE FUTURE IS PLANT-BASED)

(Mål T-133/22) (¹)

(EU-varumärke – Ansökan om registrering av ordmärket THE FUTURE IS PLANT-BASED som EU-varumärke – Varumärke bestående av en reklamslogan – Absolut registreringshinder – Särskiljningsförmåga saknas – Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2023/C 164/52)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Katjes Fassin GmbH & Co. KG (Emmerich am Rhein, Tyskland) (ombud: advokaterna T. Schmitz och S. Stolzenburg-Wierner)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Stoyanova-Valchanova och E. Markakis, båda i egenskap av ombud)

Saken

Klaganden har med stöd av artikel 263 FEUF yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 21 december 2021 (ärende R 1023/2021.5).

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Katjes Fassin GmbH & Co. KG ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 171, 25.4.2022

Tribunalens dom av den 15 mars 2023 – Novartis mot EUIPO – AstraZeneca (BREZTREV)(Mål T-174/22) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket BREZTREV – De äldre EU-ordmärkena ONBREZ, DAYBREZ, BREZILIZER och BREEZHALER – Risk för förväxling föreligger inte – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2023/C 164/53)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Novartis AG (Basel, Schweiz) (ombud: advokaten A. Nordemann-Schiffel)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: N. Lamsters och T. Frydendahl)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: AstraZeneca AB (Södertälje, Sverige) (ombud: advokaterna C. Tenkhoff och T. Herzog)

Saken

Klaganden har med stöd av artikel 263 FEUF yrkat ogiltigförklaring av det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 21 januari 2022 (ärende R 738/2021-2).

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Novartis AG ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 207, 23.5.2022.

Tribunalens dom av den 15 mars 2023 – Novartis mot EUIPO – AstraZeneca (BREZTRI)(Mål T-175/22) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket BREZTRI – De äldre EU-ordmärkena ONBREZ, BREZILIZER och BREEZHALER – Risk för förväxling föreligger inte – De äldre varumärkena saknar förhöjd särskiljningsförmåga – Artikel 60.1 a och artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001 – Artikel 27.3 b i förordning (EU) 2018/625)

(2023/C 164/54)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Novartis AG (Basel, Schweiz) (ombud: advokaten A. Nordemann-Schiffel)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: N. Lamsters och T. Frydendahl)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: AstraZeneca AB (Södertälje, Sverige) (ombud: advokaterna C. Tenkhoff och T. Herzog)

Saken

Klaganden har med stöd av artikel 263 FEUF överklagat det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 21 januari 2022 (ärende R 737/2021-2).

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Novartis AG ska bära rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 207, 23.5.2022.

Tribunalens dom av den 15 mars 2023 – FA World Entertainment mot EUIPO (FUCKING AWESOME)

(Mål T-178/22) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen – Ordmärket FUCKING AWESOME – Absolut registreringshinder – Särskiljningsförmåga saknas – Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001 – Rättssäkerhet – Likabehandling – God förvaltningsledning)

(2023/C 164/55)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: FA World Entertainment Inc. (Los Angeles, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: advokaterna M. Breuer, I. Dimitrov och C. Tenbrock)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: T. Frydendahl)

Saken

Klaganden yrkar med stöd av artikel 263 FEUF ogiltigförklaring av det beslut som femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) antog den 3 februari 2022 (ärende R 1131/2021-5).

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) FA World Entertainment Inc. ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 207, 23.5.2022

Tribunalens dom av den 15 mars 2023 – Zelmotor mot EUIPO – B&B Trends (zelmotor)

(Mål T-194/22) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Upphävandeförfarande – EU-figurmärket zelmotor – Varumärket har inte varit föremål för verkligt bruk – Artikel 58.1 a i förordning (EU) 2017/1001)

(2023/C 164/56)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Zelmotor sp. z o.o. (Rzeszów, Polen) (ombud: advokaten M. Rumak)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Ivanauskas)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: B&B Trends, SL (Santa Perpetua de Mogoda, Spanien) (ombud: advokaten J. Mora Cortés)

Saken

Klaganden yrkar med stöd av artikel 263 FEUF delvis ogiltigförklaring av det beslut som andra överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) antog den 4 februari 2022 (ärende R 927/2021-2).

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Zelmotor sp. z o.o. ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som har uppkommit för B&B Trends, SL.
- 3) Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 222, 7.6.2022

Tribunalens beslut av den 6 mars 2023 – Oatly mot EUIPO – D's Naturals (Wow no cow!)

(Mål T-429/22) (¹)

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – Återkallelse av ansökan om ogiltighetsförklaring – Anledning saknas att döma i saken)

(2023/C 164/57)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Oatly AB (Malmö, Sverige) (ombud: advokaten M. Johansson)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: T. Klee och J. Ivanauskas)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: D's Naturals LLC (Cincinnati, Ohio, Förenta staterna) (ombud: advokaterna M. Hawkins och T. Dolde)

Saken

Överklagande med stöd av artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 2 maj 2022 (ärende R 1539/2021-2).

Avgörande

- 1) Det saknas anledning att döma i saken.
- 2) Oatly AB och D's Naturals LLC ska bära sina kostnader och var och en av dem ska ersätta hälften av de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).

(¹) EUT C 326, 29.8.2022

Tribunalens beslut av den 16 februari 2023 – Cypern mot EUIPO – Cemet (Halime)**(Mål T-615/22) ⁽¹⁾**

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Slutgiltigt avslag på ansökan om registrering av varumärket inom ramen för ett parallellt invändningsförfarande – Ändamålet med överklagandet har förfallit – Anledning saknas att döma i saken)

(2023/C 164/58)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Republiken Cypern (ombud: advokaterna S. Malynicz och C. Milbradt)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Gája)

Motpart vid EUIPO:s överklagandenämnd: Cemet Oy (Helsingfors, Finland)

Saken

Republiken Cypern har med stöd av artikel 263 FEUF yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara den beslut som antogs av femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 28 juni 2022 (ärende R 121/2022-5).

Avgörande

- 1) Det finns inte längre anledning att döma i saken.
- 2) Republiken Cypern och Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 432, 14.11.2022

Talan väckt den 27 januari 2023 – SCC Legal mot kommissionen**(Mål T-43/23)**

(2023/C 164/59)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: SCC Legal Rechtsanwaltsgesellschaft mbH (Bad Kreuznach, Tyskland) (ombud: advokaterna C. Stallberg och C. Binder)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att svaranden, efter det att förfarandet för att lämna in yttranden genomförts, i strid med unionsrätten har underlåtit att inleda det efterföljande föreskrivande förfarandet för att återkalla godkännandet av allmätkemikalien natriumvätekarbonat i enlighet med artikel 23.6 fjärde stycket, jämförd med artikel 79.3, i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (EUT L 309, 2009, s. 1),
- i andra hand, fastställa att svaranden, efter inledandet av det formella förfarandet för att lämna in yttranden angående återkallelse av godkännandet av allmätkemikalien natriumvätekarbonat enligt artikel 23.6 andra stycket i förordning (EG) nr 1107/2009, i strid med unionsrätten har underlåtit att – efter att det att den mottagit och bedömt medlemsstaternas synpunkter – fortsätta med förfarandet, särskilt genom att underrätta myndigheter och berörda parter och fastställa en tidsfrist inom vilken de fick lämna synpunkter,

- i tredje hand, fastställa att svaranden i strid med unionsrätten har underlåtit att inleda det formella förfarandet för att lämna in yttranden angående återkallelse av godkännandet av allmänskemikalien natriumvätekarbonat i enlighet med artikel 23.6 andra stycket i förordning (EG) nr 1107/2009,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av skyldigheten att inleda förfarandet för återkallande av godkännandet av allmänskemikalien om kriterierna för godkännande inte längre är uppfyllda

Sökanden är innehavare av ett produktgodkännande för växtskyddsmedlet NatriSan®, som innehåller natriumvätekarbonat som verksamt ämne. I och med godkännandet av NatriSan® är kriterierna för godkännande av natriumvätekarbonat som allmänskemikalie enligt artikel 23.1 andra stycket led d i förordning (EG) nr 1107/2009 inte längre uppfyllda. Svaranden är därmed skyldig att återkalla godkännandet av allmänskemikalien. Svaranden har åsidosatt denna skyldighet eftersom svaranden, trots uppmaning, inte har inlett det föreskrivande förfarandet för att återkalla godkännandet av allmänskemikalien.

2. Andra grunden: Åsidosättande av subsidiaritetsprincipen vad gäller förfarandet för godkännande av allmänskemikalier

Underlåtenheten att inleda det föreskrivande förfarandet för återkallande av godkännandet av allmänskemikalien strider mot den växtskyddsrättsliga subsidiaritetsprincipen till skydd för sökanden, enligt vilken ett godkännande av en allmänskemikalie ska återkallas så snart ett ämne har släppts ut på marknaden som växtskyddsmedel.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av prioritetsprincipen vad gäller förfarandet för godkännande av allmänskemikalier

Produktgodkännandet av NatriSan® innebär, i enlighet med prioriteringsprincipen, att godkännandet av detta ämne som allmänskemikalie inte är tillåtet och att svaranden är skyldig att återkalla godkännandet av allmänskemikalien och att inleda det relevanta förfarandet.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Sökanden hade fog för att förvänta sig att svaranden, efter det att det växtskyddsrättsliga produktgodkännandet för NatriSan® hade beviljats, omedelbart skulle återkalla godkännandet av natriumvätekarbonat som allmänskemikalie. Underlåtenheten att inleda det föreskrivande förfarandet för återkallelse av godkännandet av allmänskemikalien innebär således ett åsidosättande av den unionsrättsliga principen om skydd för berättigade förväntningar.

Talan väckt den 13 februari 2023 – UH mot ECB

(Mål T-67/23)

(2023/C 164/60)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: UH (ombud: advokaterna M. Burianski, R. Janjuah och W. Häring)

Svarande: Europeiska centralbanken

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 13 december 2022 att dra in sökandens tillstånd att utöva verksamhet som kreditinstitut (ECB-SSM-2022-DE-22 WHD-2022-0001), och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: ECB:s beslut är formellt rättsstridigt

I beslutsdelen av ECB:s beslut åberopas andra rättsliga grunder än i skälen. Därigenom åsidosatte ECB motiverings-skyldigheten enligt 39 § i Verwaltungsverfahrensgesetz (förvaltningsprocesslagen), artikel 296.2 FEUF och artikel 41.2 c i stadgan om de grundläggande rättigheterna.

2. Andra grunden: Åsidosättande av rätten att höras

ECB beaktade inte de synpunkter som sökanden framförde vid utfrågningen och åsidosatte därmed artikel 41.2 a i stadgan om de grundläggande rättigheterna.

3. Tredje grunden: Tillämpningsvillkoren i 35 § stycke 2 punkt 4 a i Kreditwesengesetz (lagen om kreditväsendet) är inte uppfyllda

Tillämpningsvillkoren i 35 § stycke 2 punkt 4 a i lagen om kreditväsendet, vilken åberopas som rättslig grund i ECB:s beslut, är inte uppfyllda. Den presumtion som avses i denna rättsliga grund är antingen inte för handen eller har vederlagts.

4. Fjärde grunden: Tillämpningsvillkoren i 35 § stycke 2 punkt 6 i lagen om kreditväsendet är inte uppfyllda

Tillämpningsvillkoren i 35 § stycke 2 punkt 6 i lagen om kreditväsendet, vilken åberopas som rättslig grund i ECB:s beslut, är inte uppfyllda. ECB beaktade inte den dynamiska definitionen av egenkapital i denna rättsliga grund. För övrigt utgör en hänvisning till de av Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (den tyska federala finansinspektionen) höjda kraven på egenkapital ett åsidosättande av artikel 41.1 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.

5. Femte grunden: Oriktig bedömning och maktmissbruk av ECB

— Beslutet att dra in sökandens tillstånd att utöva verksamhet som kreditinstitut var oproportionerligt. Till att börja med gjorde sig ECB skyldig till maktmissbruk, genom att banken även grundade indragningsbeslutet på att det var nödvändigt att offentliggöra förekomsten av "allvarliga" åsidosättanden av tillsynskrav. Därigenom gav ECB utan stöd i lag sitt beslut karaktären av en sanktionsåtgärd, vilken inte föreskrivs i 35 § i lagen om kreditväsendet. Härigenom åsidosatte ECB 40 § i förvaltningsprocesslagen, artikel 5.1 andra meningen FEU och artikel 263.2 FEUF.

— Vidare överskred ECB sitt utrymme för skönsmässig bedömning. För det första var beslutet att dra in sökandens tillstånd att utöva verksamhet som kreditinstitut inte ägnat att uppnå det syfte som eftersträvades med åtgärden. Indragningsbeslutet medförde allvarliga nackdelar för sökandens fordringsägare och för insättningsgarantin, vilka hade kunnat undvikas inom ramen för en av sökanden planerad och genomförd avveckling.

— För det andra var beslutet att dra in sökandens tillstånd att utöva verksamhet som kreditinstitut inte heller nödvändigt eftersom en av sökanden själv genomförd avveckling utgör ett lika effektivt, men mindre ingripande, sätt att uppnå syftena med indragningen. Projektet med egenavveckling har legat till grund för ett beslut av den tyska federala finansinspektionen.

— Beslutet att dra in sökandens tillstånd att utöva verksamhet som kreditinstitut var dessutom olämpligt. Beslutet utgör ett åsidosättande av de grundläggande rättigheterna enligt artikel 12.1 jämförd med artikel 19.3 i Grundgesetz (den tyska grundlagen). De åtgärder vilka enligt 38 § i lagen om kreditväsendet kan bli aktuella till följd av indragningsbeslutet är oproportionerliga. Dessutom uppstår betydande nackdelar för sökandens fordringsägare och aktieägare vilka hade kunnat undvikas genom en egenavveckling med banktillstånd.

— Slutligen underlät ECB att använda sin befogenhet att göra en skönsmässig bedömning. I 35 § stycke 2 punkt 4 a i lagen om kreditväsendet krävs nämligen en dubbel proportionalitetsprövning vilken inte har genomförts av svaranden.

Talan väckt den 17 februari 2023 – RWE Supply & Trading mot ACER**(Mål T-95/23)**

(2023/C 164/61)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: RWE Supply & Trading GmbH (Essen, Tyskland) (ombud: advokaterna U. Scholz, H. Weßling och M. von Falkenhausen)

Svarande: Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (ACER)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara överklagandenämndens beslut av den 9 december 2002 (beslut A 0[0]2-2022),
- alternativt ogiltigförklara svarandens ursprungliga beslut av den 25 februari 2022 (beslut 03/2022),
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt förstahandsyrkande åberopar sökanden två rättsliga grunder.

1. Första grunden

Överklagandenämnden underlät att beakta att beslut nr 03/2022 berör sökanden inte bara direkt utan även personligen, samt att sökanden hade talerätt enligt artikel 28.1 i förordning (EU) 2019/942. ⁽¹⁾

2. Andra grunden

Överklagandenämnden underlät att beakta att en part får föra talan enligt artikel 28.1 i förordning (EU) 2019/942 då den omtvistade åtgärden är en regleringsakt som – såsom i förevarande fall – direkt berör klaganden och som inte medför genomförandeåtgärder.

Till stöd för sitt andrahandsyrkande – som framställts för det fall förstahandsyrkandet ogillas – åberopar sökanden sex rättsliga grunder.

1. Första grunden

Den i beslut 03/2022 antagna temporära prisbegränsningen om +/- 15 000 euro/MWh strider mot förbudet mot icke-tekniska prisbegränsningar på marknaderna för balansenergi, enligt artikel 10.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/943 ⁽²⁾, jämförd med artikel 30.2 i förordning (EU) 2017/2195 ⁽³⁾, eftersom de inte iakttog kraven i artikel 30.2 i förordning (EU) 2017/2195, såsom svaranden själv vitsordat.

2. Andra grunden

Svaranden gjorde fel då den till grund för sitt beslut angav artikel 5.2 b i förordning (EU) 2019/942, jämförd med artikel 5.2 f och artikel 6.3 i förordning (EU) 2017/2195. Enligt dessa bestämmelser är det tillåtet för svaranden att se över och godkänna ett förslag från systemansvariga för överföringssystem om att införa eller ändra metoder för prissättning av balansenergi enligt artikel 30.1 i förordning (EU) 2017/2195. Prisbegränsningar får ingå i ett sådant förslag endast om de uppfyller kraven i artikel 30.2 i förordning (EU) 2017/2195; de av de systemansvariga föreslagna prisbegränsningarna uppfyller emellertid inte dessa krav. Detta har vitsordats av svaranden. Därför har det inte funnits något förslag att godkänna eller se över, och svaranden hade därför inte behörighet att meddela beslut enligt artikel 5.2 b i förordning (EU) 2019/942.

3. Tredje grunden

Även om svaranden fick se över olagliga förslag från de systemansvariga för att införa prisbegränsningar på grundval av artikel 5.2 b i förordning (EU) 2019/942, så använde svaranden sig inte av denna behörighet. Tvärtom var det så att svaranden – även enligt sitt eget resonemang – inte bara avvek från förslaget från de systemansvariga för överföringssystem utan antog dessutom ett helt oavhängigt arrangemang. Därmed tillerkände svaranden sig själv en initiativrätt som inte finns föreskriven i unionsrätten.

4. Fjärde grunden

Den av svaranden antagna temporära prisbegränsningen strider mot syftena med förordning (EU) 2017/2195 och förordning (EU) 2019/943.

5. Femte grunden

Det angripna beslutet har inte motiverats på sätt som krävs enligt artikel 14.7 i förordning (EU) 2019/942, artikel 296 FEUF och artikel 41.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

6. Sjätte grunden

Det angripna beslutet strider mot sökandens rätt att yttra sig enligt artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, jämförd med artikel 14.6 i förordning (EU) 2019/942. Svaranden underrättade nämligen endast de systemansvariga, ENTSO-E (European Network of Transmission System Operators for Electricity) och tillsynsmyndigheterna om utkastet till den antagna temporära prisbegränsningen, jämte hemställan om att dessa skulle inkomma med yttrande. Samtidigt bereddes inte övriga berörda parter, däribland sökanden, tillfälle att yttra sig i den mening som avses i artikel 14.6 i förordning (EU) 2019/942.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/942 av den 5 juni 2019 om inrättande av Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (EUT L 158, 2019, s. 22).

(²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/943 av den 5 juni 2019 om den inre marknaden för el (EUT L 158, 2019, s. 54).

(³) Kommissionens förordning (EU) 2017/2195 av den 23 november 2017 om fastställande av riktlinjer för balanshållning avseende el (EUT L 312, 2017, s. 6).

Talan väckt den 17 februari 2023 – Uniper Global Commodities mot ACER

(Mål T-96/23)

(2023/C 164/62)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Uniper Global Commodities SE (Düsseldorf, Tyskland) (ombud: advokaterna T. Richter, M. Schellberg, C. Sieberg och M. Schleifenbaum)

Svarande: Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (ACER)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara överklagandenämndens beslut av den 9 december 2022 (beslut A 003-2022),
- alternativt ogiltigförklara svarandens beslut av den 25 februari 2022 (beslut 03/2022),
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt förstahandsyrkande åberopar sökanden två rättsliga grunder.

1. Första grunden

Överklagandenämnden gjorde fel då den fann att svarandens beslut 03/2022 "riktar sig till en annan person" i den mening som avses i artikel 28.1 i förordning (EU) 2019/942⁽¹⁾ och att sökanden berördes "direkt" men inte "personligen" av beslutet.

- Överklagandenämndens bedömning grundas på en olaglig tolkning av artikel 28.1 i förordning (EU) 2019/942 och på en otillräcklig bedömning av sökandens särskilda intresse.
- Överklagandens bedömning att sökanden inte berördes personligen av beslutet grundas på uttalanden i rättspraxis och artikel 263 fjärde stycket FEUF; dessa var dock inte tillämpliga i ärendet eller så tolkades de på ett felaktigt sätt.

2. Andra grunden

Även om överklagandenämnden bekräftade att svarandens beslut var en regleringsakt enligt det tredje alternativet i artikel 263 fjärde stycket FEUF, gjorde nämnden en felaktig tolkning av artikel 28.1 i förordning (EU) 2019/942 som innebar att sökanden enligt den bestämmelsen – såsom ett undantag från det tredje alternativet i artikel 263 fjärde stycket FEUF – ändå inte hade talerätt:

- Överklagandenämndens tolkning beaktar inte syftena med överklagandeförfarandet eller svarandens roll i samband med självregleringen av balansenergimarknaden, som är föremål för godkännande, enligt förordning (EU) 2017/2195.⁽²⁾
- Överklagandenämndens tolkning medför orättvist rättsskydd i strid med primärrätten.
- Bestämmelsens ordalydelse – i motsats till vad överklagandenämnden kom fram till – hindrar inte att bestämmelsen tolkas på ett sådant sätt att sökanden har talerätt.

Till stöd för sitt andrahandsyrkande åberopar sökanden sex rättsliga grunder.

1. Första grunden

Svaranden överskred sin behörighet enligt andra meningen i artikel 5.1 och 5.6, jämfört med artikel 6.3 i förordning (EU) 2017/2195, såvitt svaranden underlät att ta ställning till det yrkande som framställts av ENTSO-E (European Network of Transmission System Operators for Electricity), utan fattade istället beslut i en helt annan fråga.

2. Andra grunden

Även om svaranden anses ha haft behörighet enligt förordning (EU) 2017/2195 och förordning (EU) 2019/942, så borde den inte ha fastställt prisbegränsningarna utan att inleda samråd enligt artikel 10 i förordning (EU) 2017/2195.

3. Tredje grunden

Det finns inte någon rättslig grund för den av svaranden fastställda prisbegränsningen.

4. Fjärde grunden

Svaranden underlät att i tillräcklig utsträckning motivera fastställandet av prisbegränsningen, i strid med artikel 14.7 i förordning (EU) 2019/942 och artikel 296 FEUF.

5. Femte grunden

Svarandens beslut strider mot bestämmelserna i artikel 3.1 a, b och e i förordning (EU) 2017/2195.

6. Sjätte grunden

Då svaranden fastställde prisbegränsningen så åsidosatte den proportionalitetsprincipen enligt första och andra meningen i artikel 5.4 FEU och artikel 3.2 a i förordning (EU) 2017/2195.

- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/942 av den 5 juni 2019 om inrättande av Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (EUT L 158, 2019, s. 22).
- (²) Kommissionens förordning (EU) 2017/2195 av den 23 november 2017 om fastställande av riktlinjer för balanshållning avseende el (EUT L 312, 2017, s. 6).

Talan väckt den 14 mars 2023 – Merlin m.fl. mot kommissionen

(Mål T-141/23)

(2023/C 164/63)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Laurent Merlin (Equihen-Plage, Frankrike) och 27 andra sökande (ombud: advokaterna F.-C. Laprévote och F. de Bure)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- fastställa, med stöd av artikel 265 FEUF, att kommissionen har underlåtit att på grundval av de uppgifter som sökandena lämnat avgöra huruvida det föreligger statligt stöd, vilket utgör en passivitet,
- förplikta kommissionen att inom två månader fatta ett beslut med stöd av rådets förordning (EU) 2015/1589 (¹) av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan har sökandena åberopat en enda grund. De har gjort gällande att kommissionen rättsstridigt har underlåtit att vidta åtgärder, eftersom den inte fattade det beslut som föreskrivs i artikel 4 i förordning nr 2015/1589 efter den preliminära granskningen av de uppgifter som överlämnats inom ramen för sökandenas klagomål till kommissionen angående påstått olagligt statligt stöd som de nederländska myndigheterna beviljat havsfiskefartygsägare.

- (¹) Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Talan väckt den 15 mars 2023 – VF mot rådet

(Mål T-143/23)

(2023/C 164/64)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: VF (ombud: C. Docclo, lawyer)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets direktiv (EU) 2022/2523 av den 14 december 2022 om säkerställande av en global minimiskattenivå för multinationella koncerner och storskaliga nationella koncerner i unionen ⁽¹⁾, i den mån
- intäkt från sjöfart som omfattas av medlemsstaternas ordning för tonnageskatt, förutom ”intäkt från internationell sjöfart” och ”intäkter från kvalificerad kompletterande verksamhet inom internationell sjöfart”, undantas från tillämpningsområdet för artikel 17,
- artikel 17 uteslutande tillämpas för det fall ”koncernenheten visar att den strategiska eller kommersiella förvaltningen av alla berörda fartyg faktiskt bedrivs inom den jurisdiktion där koncernenheten är belägen”, och
- några övergångsåtgärder för skattebetalare som gjort väsentliga investeringar beroende av en nationell ordning för tonnageskatt inte föreskrivs i direktivet, samt
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Direktivet innebär ett åsidosättande av den allmänna principen om likabehandling av jämförbara näringsverksamheter.
2. Andra grunden: Direktivet innebär ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen, eftersom direktivets verkningar går utöver vad som är nödvändigt med hänsyn till ändamålet.
3. Tredje grunden: Direktivet innebär ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen, eftersom dess tillämpning uteslutande avser inhemska situationer.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av principen om berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen.
5. Femte grunden: Åsidosättande av artiklarna 115 och 107 FEUF.

⁽¹⁾ EUT L 328, 2022, s. 1.

Överklagande ingett den 17 mars 2023 – Eurosemillas mot CPVO – Nador Cott Protection och Carpa Dorada (Nadorcott)

(Mål T-145/23)

(2023/C 164/65)

Överklagandet är avfattat på spanska

Parter

Klagande: Eurosemillas, SA (Córdoba, Spanien) (ombud: advokaterna J. Muñoz-Delgado y Mérida och M. Esteve Sanz)

Motpart: Gemenskapens växtsortsmyndighet (CPVO)

Motpart vid överklagandenämnden: Nador Cott Protection SARL (Saint-Raphaël, Frankrike), Carpa Dorada, SL (Almazora, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid CPVO

Innehavare av den omtvistade växtförädlarrätten: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistad växtförädlarrätt: Gemenskapens växtförädlarrätt nr EU 14111 – Växsort: Nadorcott – Art: Citrus reticulata Blanco

Förfarande vid CPVO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av CPVO:s överklagandenämnd den 2 januari 2023 i ärende A002/2020

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- bifalla talan såvitt avser den första grunden, ogiltigförklara det angripna beslutet och återförvisa ärendet till CPVO:s överklagandenämnd för att den ska vidta nödvändiga åtgärder för att följa domen,
- i andra hand, för det fall domstolen inte bifaller talan såvitt avser den första grunden eller anser sig kunna fastställa det beslut som överklagandenämnden var skyldig att fatta på grundval av de faktiska och rättsliga omständigheter som framkommit under förfarandet, bifalla Eurosemillas SA:s överklagande såvitt avser någon av grunderna 2-6, ogiltigförklara det angripna beslutet och i stället meddela ett nytt beslut om ogiltigförklaring av CPVO:s beslut nr NN20 av den 16 december 2019 och om ogiltigförklaring av gemenskapsskyddet för växtförädlarrätt nr EU 14111 för mandarinsorten Nadorcott, och
- förplikta motparterna att ersätta rättegångskostnaderna vid tribunalen samt kostnaderna för förfarandet vid växsortsmyndigheten och dess överklagandenämnd.

Grunder

- Åsidosättande av den grundläggande rätten till god förvaltning, i förening med den grundläggande rätten till ett effektivt domstolsskydd och till en rättvis rättegång samt alla de garantier som föreskrivs i artiklarna 41 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, vilka också åsidosatts genom det angripna beslutet.
- Åsidosättande av artikel 20.1 i rådets förordning (EG) nr 2100/1994 jämförd med artikel 10 i denna.
- Felaktig tillämpning av artikel 116 i rådets förordning (EG) nr 2100/1994.
- Åsidosättande av artikel 20.1 a i rådets förordning (EG) nr 2100/1994, jämförd med artikel 10, genom att det inte har konstaterats att överföringen av komponenter och skördematerial av Nadorcott till EU före den frist som fastställts (beräknad utan tillämpning av artikel 116) förstörde sortens nyhet.
- Åsidosättande av artikel 20.1 c i rådets förordning (EG) nr 2100/1994 jämförd med artikel 11.1.
- Åsidosättande av artikel 20.1 c i rådets förordning (EG) nr 2100/1994 jämförd med artikel 11.4.

Talan väckt den 21 mars 2023 – WhatsApp Ireland mot Europeiska dataskyddsstyrelsen

(Mål T-153/23)

(2023/C 164/66)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: WhatsApp Ireland Ltd (Dublin, Irland) (ombud: J. Killick, G. Forwood, I. Sarma, H. Gafsen, lawyers, P. Nolan, B. Johnston, C. Monaghan, D. Breatnach, Solicitors, D. McGrath, SC, E. Egan McGrath, B. Kennedy, SC, C. Geoghegan, Barristers)

Svarande: Europeiska dataskyddsstyrelsen (EDPB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- vidta de begärda åtgärderna för processledning,
- ogiltigförklara dataskyddsstyrelsens bindande beslut 5/2022 avseende Irish Data Protection Commissions (irländska tillsynsmyndigheten) tvist mot WhatsApp Ireland Limited (artikel 65 i dataskyddsförordningen) av den 5 december 2022 (nedan kallat det angripna beslutet), och
- förplikta dataskyddsstyrelsen att ersätta WhatsApp Irelands kostnader i samband med dessa förfaranden.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden: Dataskyddsstyrelsen har inte agerat som ett oavhängigt organ, vilket strider mot artikel 41.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
2. Andra grunden: Det förekom förfarandefel då det angripna beslutet antogs, vilket ska bekräftas medelst yrkade processledningsåtgärder.
3. Tredje grunden: Dataskyddsstyrelsen överskred sin befogenhet då den beaktade omständigheter som faller utanför klagomålet.
4. Fjärde grunden: Dataskyddsstyrelsen gjorde fel då den anvisade Irish Data Protection Commission (irländska tillsynsmyndigheten) att avvisa sökandens åberopande av avtalsrättslig nödvändighet enligt artikel 6.1 b i dataskyddsförordningen.
5. Femte grunden: Dataskyddsstyrelsen gjorde en felaktig rättsligtillämpning då den anvisade Irish Data Protection Commission (irländska tillsynsmyndigheten) att påtala ett åsidosättande av principen om rättvis behandling, vilken fastställs i artikel 5.1 a i dataskyddsförordningen.
6. Sjätte grunden: Dataskyddsstyrelsen gjorde en felaktig rättsligtillämpning och överskred sin befogenhet då den anvisade Irish Data Protection Commission (irländska tillsynsmyndigheten) att närmare granska hela WhatsApp Irelands behandling av data i syfte att avgöra huruvida den omfattar särskilda kategorier av data enligt artikel 9 i dataskyddsförordningen.
7. Sjunde grunden: Dataskyddsstyrelsen överskred sin befogenhet och gjorde en felaktig rättsligtillämpning då den anvisade Irish Data Protection Commission (irländska tillsynsmyndigheten) att påföra en administrativ sanktionsavgift.

Tribunalens beslut av den 9 mars 2023 – Junqueras i Vies mot parlamentet

(Mål T-485/20) ⁽¹⁾

(2023/C 164/67)

Rättegångsspråk: spanska

Ordföranden på sjunde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 304, 14.09.2020

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV